

האמת ואל תראו ואל תחמו כי השי"ה זרמנו יליכס מזרוע
צבר ושלוס כנפסך אחיך:
תנצי אשכנזי קיט

רוני לצרר ומכ"ס סנהקבל זכחז והג"ק והוא נפו' לצקי ומומח'
זכהיע וזודאי שסוס רצ לא יעלי על לצי דצר כזהואס ינואל מי
שיכחז נגד האמור הודיעוני ואשיצני ידי לתוליא לאור דקת

שאלות ותשובות חכם צבי הנוספת

הראשונה נעשית קהס אס זכעה קבלה רצ זה זאקיספה
שני כשהוקיפו אופנים נאמר צפי זיניחס' לצבל השצועה
הניל זכסכמה ראשונה: (א) כה שלישי' אמרו לרווחח
דמיכלה ליכופ לן צי תלחח ונחר לנו השצועה כי ליה עדיר
והלד שכנגדס טען כנגדס ויש מהס שסיה זאקיספה ראשונה
ויש ססיה ג"כ זאקיספה צי הכחיקו זפועל לאותן צי ואמרו
טעס שסככמה ראשונה נעשה קהס לדורות וגס זאקיספה צי
נאמר צפי שפראשונה קיימים ונותרים טעס לשבח למה מקלה
דצרים הראשונה נאמר צפי ומקלתן נשענו לפי שזאקיספה צי
ליה לריכי' לכתוב מה שקבלו כצר רק דצרים סתחדסו ולא
כסנו סס רק דצרים המודצרים זנהגורה הרצ זעלמו ולמדעי
לו איך יתנהג משלי'כ תנהגות מוקבלים אותה לא חזרו וכחזו
שני וגס סיה רויץ להודיע לו סכל הניל נעשה זכצועה כדי
לחזק הענין אלא שחשו לכבוד הרצ וצר מן דין אף אס לא
דעו האמת עכ מי מ"מ אס לדין יש השוצה ועכ"פ יש קסק
כי מה שטענו תחלה קלא סיה כוונהס רק לאותו הרצ ומצור
צריצ'ס ח"א וכו' י"ח) דלין נאמנין ע"ז אפי' אס כולס יאמרו
כך והוצא צצי" (כי רכיח) ציד ועל טענה ססני' יש לדין
דחא הפוקקים רוצס ככולס הסכינו דהסכמה סנעשה זכצועה
או שוס שנוי לתוספות חומר לריך סיתר חכס ע"י פתח או
חרטה כמזכור צצי" קי' הניל וכן הניל סס זכסס חריצ'ס
זהדיח לחלק זין סככמה לאלה ולשצועה ומה שהניחו ראי'
ממה סנהטבל ישיצה ממנהיגים אפסר דהמה זעלמס ממחו על
כבודס עוד אפסר דע"ז לא קאי אשצועה דלחו כל כמנייניו
לחלק כבוד לעלמס ולמעט כבוד אחרים והס נוגעים דצצר
מיח דהטבל וסכת שטענו שתיירו להס השצועה יש לפקסר
חדל דאיכ' למיד דכתיב מיקרי עדיר כיון סרצי' נעפע כח'
ועוד דאכתי לריך עיון מי ממתידין אס סס מואתו עיר וממוז
או לא ועוד דהתינח אותן ססיה זכחותי שצועה יכולין למנול
פתח ומרעה לעלמן משלי'כ לאותן דלח סס אלא דצעי'כ
רמו עליהו כמי'ס חריצ'ס סס זכסס חריצ'ד זיל והוצא צצי'
סס וזיל וחרצ'ד וחמיר דשצועה שמשציעין הש"ץ אפי' לא
ענו אמר ולריך שאלת חכס וכו' הגע עמך אחיך יכול להסיר
השצועה זמרעה וסרי אפי' אס סיה סס והיה לווח ככרוכי'
ליה משגיחין צי כיון קלא נמנו ענחס י' כשי' יועיל מרעהו
דצר זה אין לו סמר וסיה נרלס ללדד ונהיקל לימר דזאמט
לא חלה השצועה כ"ח על אותן הנשציעין ולח על אחרים
כמזכור דלין שצועה חלה על הטולדים לאחר זמן וכן משמע
ג"כ מלי' הסככמה הניל סככחו קבלנו עלינו סחינו אצל אחתי יש
לדון חדרצח מלי' השוצה חריצ'ס סככח שאין השצועה חלה
על הטולדים לאחר זמן וכן הוא צפי'ע משמע דעל אותן
שיסנן פח חיי'ל שצועה אף על אחרים ולמעט רק הטולדות
לאחר זמן ולא משמע כן צצי" וכן משמע מלי' חריצ'ד הניל
ויש לחלק ועוד אף אס נאמר כן זכצועה מ"מ חלה ע"כ
חיי'ל על אחרים ססיה לכוון קבלה וכמי'ס צצי" זיל הניל כ"י
קמ"ג טעס חדרצ וכו'כ צצי' ועוד דצנדריס ושצועה הולכים
אחר כוונהס הטולד וכיון סחינו סככחו קבלה זככל זכלה זכצועה
ע"כ כוונהס לחזק הענין קלא יצטעל ואס נאמר קלא קבלו
רק על עלמס אי'כ מה שועילו זכקנתס מלחר סיצולו אחרים
החתיחס ויצטעלו סככמתס ואין לאל ידיחס למחות זירים ושצועה
זו למה (ויש לדחות דכל זה סיה סקכרו סממה זעלמס יצו
גס על הקבלה ויהי צידס לק"י ואינו סחרי' השצועה סיהה
על כל פרטי דצרים גס מה קלא יהיה צידס לאחר זמן רצ)
ומיש קבלנו עלינו חיי' כיל כאלו גזרו על הלצור סחרי'
סחינתס סיה סיה סגזירה על הלצור ואין הש"ץ גוזר זכסכמה
על הלצור כמו ססיה מנהג מקדמונים כדמשמע צצי' רק
זכחינתס נעשה ונגזר דהצר אותה סיה הוא סקעס זכצועה
סככחו עלינו כאלו סס על הלצור ואי'כ הוא אותן סחלה
השצועה מוטעס חזקים וצעי'כ אין להס סיתר כ"ח כשיתיירו
להס כל השציעין וצדון דידן סוקלה הנשציעין אינם כאן
ומקלתס ממו ושלי'ח ומקלתן אינו רוי'ס להסיר אי'כ קסה
למנול

שאלה א' מעשה שסיה כך ס"י קחלה ססיה מנהגה מקדמת
דנח כסחס רוי'ס לעשות ח"זה סככמה או תיקון
ללורך טעה הן זעניני מסיס וזכל מילי דמתח לפי ראות
עיני מנהיגי הזמן אז עוקיין קלפי ומניחין סמות אכסיס ומכוייני'
סזעיר לפי תנהגתס ואותן שיכלה סמותיהס תחילה מן הקלפי
ילטרפו עם ממנהיגים ססיה צימים סחס דהיינו ססיה צין
סכל עשירים וארצע אכסיס עם ממנהיגים ואלו יפקחו זעסק
סלריך להס ויעמדו למנין ויהי צימים סחס הרצ ססיה זק"ק
הניל זכקבל לציר אחרת וסלך לסס לצדו כנחוג וסצרו שיעקור
דירתו וזכקבלו כ"ד אכסיס עפי' תנהגה הניל ונמנו ורצו
ועשו כמה הקנות זעסק קבלה הרצ וכחצו זכסר ומהמו
ולחתיק קלת פרטי דצריחס סלריך לענייניו וזיל זכחלככ
יחד אכחו וממנהיגים זלירוף העדה ר"ל אותן זעעלו מהקלפי
כניל עלה ונגמר זאקיספה כסיצוח הזמן לקבל חצי' לכהילתיו
י"זי יתנהגו ע"פ הלופנים האלו ועל סהנלס האלו
יתקבל חצי' לקחלתינו וכחצו כמה אופנים ועוד כחצו וז"ל
כסיגיע זמן לקבל חצי' לקחלתינו י"זי אזי יסצו לקבלה הרצ
ממנהיגים דחלדכח עם ממנהיגים ססיהו צימים סחס וגס יטרך
חליחס אכסיס עיולי' ראשונה מהקלפי עד ססיה צין סכל ל"ג
אכסיס וע"פ יתקבל הרצ וכו' ועוד כחצו וז"ל אין לקבל חצי'
סרס כלות זמנו חרישון כ"ח חלי סנה קודס כלות זמן חרישון
ואז יסיה נעשה אקיספה כניל לקבלה הרצ ואין לקבלו יותר כ"ח
על שני שנים וזכל פעס יתנהגו כן וכו' וזקוף כחצו וז"ל
כל אלו הלופנים יקרים זכל הוקף ועוז וע"ז קבלנו אכחו
חיי' זכלה זכצועה חמורה לקיים אה כל פרטי אופנים הניל
ולח יסתנה אפי' קולו סל י"ד זכחו על סחחוס סיס יום
הניל ומתמו כולס כ"ד אכסיס סחס וסרצ הניל חזר לציתו ולא
עקר דירתו ועשה זק"ק החול עוד כנו שני סנים ולחיי'כ
כחצו מעל"ד וז"ל כל הלופנים ממזכורים מעל"ד יקיים זכל
חוקף זולה מה סזכר סס סממנהיגים סחס סחחמו זכס כמה
כניל יס"י מן ל"ג אכסיס לקבלה הרצ תנאי סהוא זטל רק
ממנהיגים ססיהו זכחותו זמן סמנה יהיו ולחלטרך עליחס מן
הקלפי עד חלום ל"ג אכסיס עכ"ל ויהי צימים הרצים סחס
וה"ז הניל זכקבל עוד לעיר אחרת ועקר דירתו מק' סהוא
וכחי'סז סס ומחלספו ממנהיגים והלטרפו עליחס מהקלפי להקלפי'
ל"ג אכסיס לקבל חצי' אחר וסרס כל הוקיפו ל"ג אכסיס
סחס לעשות סנלס ואופנים זכקר תנהגות הרצ העלו ג"כ
זכחצו שני וזכקבל הרצ זאקיספה סהוא והודיע לו סרס כל
סדרך אסר ילך צו ע"פ הלופנים שקבלו אותה לצבל יזוח מהס
כל הניל סיה זה כמה סנים ואין פולה ומלפף פח
ועשה מקרצו חזרו ומחלספו ממנהיגי הזמן והלטרפו עליחס על
מהקלפי כניל וקבלו אה הרצ עוד על שלשה סנים נוקף על
הראשונה ועדיין לא סלחו ימי קבלה הראשונה ונשאר יותר
משני סנים לכלות זמן קבלה הראשונה ונעשו צני העיר אגודות
אגודות לווחים ככרוכי' סהוא נגד סככמה ראשונה הניל
סנעשה זכלה זכצועה חמורה וסס נאמר שאין לקבל הרצ
כ"ח חלי סנה קידס כלות זמנו חרישון ולא יותר משני סנים
כניל מעשה חלי'ג טענת ממתידין וססות סאוקרים:
(ח) יש מהס אמרו כי כל סחנלס ומלופנים סנעשו זכסכמה
חראשונה ל"ח רק נגד הרצ חרישון ססיה זכחותו סחינו'
ולח נגד הרצנים החחרוכים סחחרי' ואף סככחצו קהס מיי'
לא סיה כוונהס זעת סחי'ל ולא עלה על דעהס לעשות סקנה
נגד רצ אחר זולתו ור"י זכסככמה טעמו סמנה סנית זעת
קבלה רצ לא זכר תנאי זה שאין לקבל טרס כלות זמנו
חרישון וכו' וגס לא זכר זכלה זכצועה ויש תנלס אחר'
זכסכמה ראשונה וכסני' זכסי' חלמח מה קלא נכיתה זכסכמה
ראשונה וכסני' זכסי' הוא זטל ממילח והל ראי' קלא סצו
ממנהיגים סחחמוים על סככמה הראשונה אלא קבלה
הרצ כלסר סיה זה ח' מהלופני' ואף סכככטל חיי'כ מעל"ד
כניל אס חיהה סהשצועה קיימת סחיך ס"י יכולין לצטל
ול"ח סוס ערעור דצצר: (ז) ויש מהס אמרו סככמה

למלוא היתה לאותן חסדים ובהיות שהדבר נוגע לכבוד ה"ח וגם הוא לדבר מלוא קלם כמיש צ"י להסלים ה"י דבר מלוא ויש שמתיראין לנפשותיהם שיבטלו צפונם השצוה ע"כ ח"ן רולין לצוה על החתום על סטר רבנות:

תשובה, חלקים יענה את שלום אה"י ג"ק"י האלוף הרשע החכם המופלג רצח דעמ"י כוהר"ר אלחנן נ"י ח"יני כדאי ששלחה ח"י על אודות דברי ריבנות בצעריכם כי מר לא לגמרא דידי ולא לקצרה ידי לריך זאת ועוד כי ח"ן דרכי להכניס ראשי צ"ן חרים גדולים ומחלוקת גדולים וריצ לא ידעתי לא לחקרהו ומה גם עתה צחומר הנכסף ככל אלות הצרית החתומים בצפרן של לדיקים גמורים צ"כחמנס אהנת מעבית וציוהר כי לוד מלוא ה"ח אללתי לצוה צקרה כי כאשר תעלה מלודים ה"ס למיעוט הפכא"י ואצל על קדר קונטרסין ואח"כ מצלר דעתי מה שפענו המהירים שההקנה ל"ה רק נגד הרצ הרשון והאריכו צראיות לא ידעתי לו מוקם שהי תחלת דברי פ"י השאלה הוא צזה הלסון הרצ נתקבל לציר אחרת כ"י וקצרו שיעקור דירתו ח"כ מוכח שאדצח כל עיקר חקיפתם לא היתה אלל ע"ז שהרצ הוא יסאר צקהלה ה"ח ויגערכו לרצ אחר וצר מן דין ומשמעת הלשון שבהוצ צהסכמת והוא זה (כשיצח זמן לקבל חז"ד לקהלתו ל"י) ח"ן עבירו מן הקתם אלל על חז"ד חדש שיקצלו לקהלתם ולא על חז"ד שכצר הוא מקוצל עליהם וגרע טפי מן האומר קונס אשהי נהנית לי ומפרש קלונו היה על אשתו הרשקונה שגירש ש"ס ת"ח הוא נאמן דהתם אשהו מקרי ד"י"ו שכצר היתה כדלמרי צפ"י השולח עזדי שהיה צר לאשתי צ"ד דנימא שצכלל לקבל חז"ד צקהליתו יחי הרצ שה"ח מקוצל עליהם רק שיתחדש לו סטר רבנות ככהוג צמדיותה הם ולא חז"ד חדש צצנלם ורשקונה עליו יאמר האומר לקבל חז"ד לקהלתו וצזה ח"נו נאמן אפי" הת"ח לדעת הקיצרים כן צצטר מליח ורוב חנסי המוקים קורין לצטר מליח של קדשים צטר מליח קתם וצ"ד אפי" מחולקים צצטר מליח וקיצרים דה"ח נאמן צכל מוקם ודו דליתו נאמן דשאני התם מיתה ח"כא מיעוטא דקרו לצטר ע"ז נמי צטר מליח קהמא חצל צ"ד ח"ן שום אדם שיאמר לקבל חז"ד לקהלתו על חז"ד חקצוע זה ימים רצים או שכים אלל על קבלת חז"ד חדש:

(ג) **ו"מ** שהצ"ח עוד לרא"י שצחכמתה השני"י לא נזכר הנאי זה יפה השיצו האומרין כלל נזכר צאכ"פה חכני זולת דצרים המדצרים צחגהגת הרצ צעלמו וזה צוד:

(ג) **ג** מה שהצ"ח לרא"י שלל ישצו המנהיג"י הראשונים צצעת קבלת הרצ טענה זו יש רוח דודאי כ"ן סנתצנבלו צעלה ה"ח ככל תקנות ק"ק הגצעות לשעתן ומי יודע אם היתה לריכה ציטול דקטר קאחזינל צה ועלוצנל דדייני היא מיימנו לא ראינו כן לעצות חכמתה לא לעזר ולא לתקיף כי אם לתנחת צעלמן ועוד יתצאר לקמן צצח"י: (ד) ומה שחכמות מוכחיות זל"י צלם נתצטלה השצוה צפ"י צצעת קבלת הרצ דצר זה כצר השיג עליו הרש"ש ז"ל כי יעמדו עליו למנין ועל פי הרצ יקום דצר: (ה) ומה שפענו לכנוף לן צ"י תלהל עוד יתצאר צצח"י:

(ו) **ומעתה** נצוה לטענת האוקרין מ"ש דהל הפוקקים רוצם ככולם חכמינו דחכמתה סנעשו צצוהה או ש"ס סנוי וכ"י לריך היתר חכס עדותם זו לא נאמנה מלוד וכנראה דהטועים כן לא עיינו צפוקקים וצ"ח"ד צחריצ"ש אשר הוא קרוב צפיהם והנה מצולר צחריצ"ש (ס"י קפ"ח) ונשנה עוד צס"י קפ"ח וקצלו עליהם צאלה וצצוהה וכ"י סס ח"י ז"ל צצירוש דהקהל יכולין להתיר חאלת והצצוהה צלי שום פתח ומרטה חמנס הראצ"ד ז"ל מחמיר צצוהה והרשצ"ח והרמז"ן חכמינו עמו וכל האחרונים פסקו דלל כוה"י גם ככה צצח"י אפי" מחולקים צצוהה מודים סכ"ן שכצר נהגו צצח"י כל הקהלות לקיים עליהם צאלה וצצוהה וחחרים ומתירים ע"ד בן סס נצצעין וכהתי"ל דר"י פנחס עיי"ש צחריצ"ש צמקומות הנ"ל: (ז) **ו"מ** ד"ח מקרו עז"ר כ"ן שרצים נצצעים דלף סכ"כ הרמ"ח צהג"ה לצ"ד מוהר"ק וכן הוא צלמת מוכח מדצרי מוהר"ק צהשצת שהי הקשה על דצרי הרמז"ן דמיירי צניצור ומתתמל על הרצ צצל הלצושים וס"ך שהצ"ח דצריו שדעתם שמוהר"ק מודה צניצור ד"ח ודאי ח"נו דצח"י מוכח מדצרי מוהר"ק דל"ש צ"ן לצור ליחיד ח"צחל דהמדקדק צדצרי הרצ צצל הלצושים יראה שלל כהצ ח"ן

דמוהר"ק מודה צלצור אלל טעמ"י דנפסיה קלמר דלף סדעמו לפסוק כוהר"ק צ"ד סנצצבו מ"מ ח"ן דעתו לפסוק כוה"י צלצור חמנס הרצ צס"ך אחר המחילה מכתיר לא דק צלסון הלצוה וגם לא עיי"ן צמוהר"ק צגוף התסו ומח"י הרצ מוהר"ר ח"לל צספרו חק"י על דצרי מוהר"ק הללו דח"כ ל"ל למטה לאצצוטינאו על דעתו וע"ד חוקים צ"ה הלל היה כל ישראל שם יחד וח"ן לך עז"ר גדול מזה ולעז"ר דלל דמי לנדון דמוהר"ק ולא לצצור שהסכינו וכצצב כ"ל מהם עליו דהתם כ"ל מנצצ"ע את חצרו ומללל כ"ל כנצצב ע"ד חצרו או כ"ל מהקהל ע"ד כל הקהל שהרי הם הם המכמינו"י וצ"י והמנצצעים זל"י ומס"כ צמרע"ה עם כל ישראל הר"ל כיחיד המנצצ"ע עשרה צכ"ל שלל נצצבו כולם אלל ע"ד אחרו המנצצ"ע שה"ח יחיד וצ"צ צע"י מ"מ ח"ן מכלן קושי" ע"ד מוהר"ק השולל לא כ"ן יפה דלס כדצריו חיקשי דצרי הרמ"ח אחר"י דצכע"י (כ"ה) כהצ צפ"י דלפ"י חזכירו שצוה עם חחרם נודרין ומתירין הם צעלמן וצכע"ף שח"כ הצי"ח דכע"ף כ"ל ח"י דשאני ח"כא שהסכינוו צו צצוהה דרך כלל ז"מ"ה כדרך כל חתקנות ולא נצצב כ"ל מהם צפירוש להיכא סנצצב כ"ל מהלצור צפ"י ודף סדעת מוהר"ק נראה שח"ן לחלק כלל דעת רמ"ח לחלק כ"ן סנחג פסוט הוא צכל חתקלות עתה סנצצעין צחקנותיהן והורין ומתירין צעלמם חמנס שצוהת כ"ל וד"י ה"ח מלחל דל"ש ולא רחא צה הרצ מוהרמ"ה שום מנחג ולכן חשק צה לדעת מוהר"ק חמנס דעתו נועה דלל כוהר"ק מנדחצו ומיאו יש חילקין כ"י: ומש"ע מי יחי מתתירין ח"ן זה מוקם שאלה יעשו כדצרי המחמיר ויקחו ג' מלמדים העומדים סס שח"נו מצני העיר ודף שיש לי צצנינים ח"נו מוקים ע"ן לא עת חלכף פה: (ט) **ומש"ע** התיח ארתן שח"י צוהתה שצוהה מנ"כ"י לאותן שלל היו סס כ"י דצר זה ח"ן צו מהם דלל עדיפי מנכרי דחתי מחמתיהו ודצרי הראצ"ד צעלמם דהצי"ח השולל הוה תיוצחל שהרי צהדי"כ אפי" לא ענו חמ"ן לריך שאלה חכס חל ומיאו דשאלת חכס מחני"י (י) **ומש"ע** עוד חגב צעלמך כ"י אפי" ח"י לוח ככרוכ"ל ל"ה משגח"ן צו דצר זה ח"נו כלום דוודאי כל סרוב הליצור מקכמי"ן חרי היחיד מוככ"י להסכמתם חמנס אם נתחרטו רוב הליצור הרי כח סרוב חז"ל והו"ל כח"ל כיחיד צפ"ע וכשאל ומתירין לו וזה פסוט: (יא) **ו"מ** שלידד עוד השולל אם השצוה חלה על ארתן שלל נצצבו או לא לא אחר"ך צ"י דלד"ה חכמתה הלצור כל זמן שלל נתחרטו קיימת וכשנתחרטו חליצ"ח דכ"ע כל נשאלין ומתירין להם לצד מוהר"ק ויחידאי הוא לגצ"י כל העוקקים וציוהר צמן מנח"ה פסוט שהליצור מנח"ה סס נצצעים כהצי"ח דר"י פנחס וכל עיקר ק"ו מוהר"ק לעלמו ח"נה חלל לפי קצרת הרמז"ן דלכתי לא חתי עלת משהי"ל דר"י פנחס ודו"ק: (יב) **ו"מ** שלידד עוד השולל אם השצוה קאי על צעלמם לחוד או על כל הקהל ח"ן זה כדי לפקפק צו שוודאי צסס כל הקהל הוא ועל כל הקהל תקנתם קיימים ודצרי השלומים צסס ומסלימיהם הוא חמנס זה ח"נו אלל עד שיהחרטו הקהל חצל כשיתחרטו הקהל או רוצם יכולין להתיר שצוהתם וחלתם וח"ן חילוק צ"ן חלה לשצוהה ממי"ן דלס חלה הוא לשון נד"י אפי" להראצ"ד הלצור מתירין לעלמם ואם הוא לשון שצוהה שה"ח ח"י מהלשונות שאלה משמשה עכ"ז יכולין להתיר לפי מנחגי"נו הפשוט שהקהל מתירין חכמתם צאלה וצצוהה וכ"כ כל האחרונים ואם דעות הקהל חלוקים יעמדו למנין ואם דעת הרוב להתיר מתירין לעלמם וח"ן לריב"ן שאלת חכס ואם דעת הרוב שלל להתיר צוודאי ח"נה מותרת אפי" אם הלכו ממייע"י ח"ל חכס והתירו סחרי לעולם ממייעוט מוככ"י לחכמתה הרוב וכדצרי הרש"ש ז"ל ועל פי נוחג"ן צכל השולות ישראל שסנערי ורלח"י ואם נחלקו הלצור לשח"י כמות סוות מה שלל ימלוא לפי דעתי שורות הד"ן לפי"ד הללו עיי"ן לעלמן והללו עיי"ן לעלמן דכ"ן שח"ן כ"ן רוב שח"ן מתחרט"ן מתחרט"ן לריב"ן להיות נסנע"ן להן ודף סנכמכו צתחילה וה"ו רוב לצור צצעת חכמתה לא עדיפ"ל חכמתה הליצור ומצוהה גמורה שהיחיד נצצב שהוא יכול להתחרט ולהשאל עליו צכל ח"ן שהסכמות הליצור ח"נה חל"י צדעת היחיד חיינו כל זמן שהרוב עומדים צדעתם הראשונה ומנע"ם כח הרוב על היחיד חצל כל סנתצטל הרוב שזו ח"ן לו על חצרו שום כח וכיח"די דמי כל זה כתחתי לפי דעת השולל ש"ס כ"ן שצוה"י חלה חצל מה סנכע"ד פסוט וצור דמעיקר"ח ח"ן

עליהם כאלפטרופסקי מעולם צבי מיני צד קצוע עיר צהור והיו מהעסקי והולכים לטובה השוחפות כימי פולס וצחמקף הזון הלכו ראוץן הזקן ושענין צביו סך עולם וממון השוחפים ליידיים נכבדים עשירים עינו להרוויח הרבה וצבהפכות הזון נהקלקל החוב הוא קלוקל גדול וידוע לעיני כל זרינו המורה אם יש כח ציד ראוץן ושענין צבו לפקר עולם עם היודים צבלי חוב צסך שיראה להם צעד חלק הנוגע ליתומים כיון שאם לא יפקרו עולם אפטר סיצוא הכל ליד הפקד או אם יוכלו היתומים למחות כשיגדלו ויהצטו מראצן ושענין חיל כל מה שיתרו מחלקם:

תשובה צענין עיקר אפיטרופסקי הזקן וצבו כראה שאין לפקפק אף כלא כהמנו לא מפי אצי היהודים וכל מפי ציד ללא גריע מיתומים שקמכו אלל צצ דהשכה שלמה היא דהוי באפיטרופסק לא מיצב' לדעת הראש הציאו צבו הטור דקיל דאפי' זיהומים קטנים שקמכו אלל צעמי' דינו כאפיטרופסק אלל אפי' לדעת הר"א שהולק צין פעוטות ללא הגיעו לענין הפעוטות ופי' החזיק הר"ש צצבו' הליה נלעיד דעיב ל"פ אלל זיהומים קטנים סביב' אלל מי שאינו רחוי למותו אפיטרופסק כי הא קצתה דפי' החזקין צברי אין מוכין כשים אלל צסקמכו אלל מי שראוי למות אפטרופ' ככ"ד כיצ מודי דדין אפיטרופסק יב לו דנוטעם קרוצ לין למנוע שהרי הכל צנועות ומטלטלין שדין הקרוצ והרחוק צהם שיה זלא עוד אלל דצכ"ד אין למנות אפיטרופסקי אחרים לכסחילה אף אם היה שם ציד מלוי צעיר כמיש הראצ'ד צהשגיתיו פי' עשירי מה' נחלות על מ"ש הרמז"ס מי שנה והביח ירשים גדולים וקטנים ואם לא ונה' מינין ציד להעמיד להן אפיטרופסק עד שיגדלו היא והוא שמלק להם צחיו שאם לא חלק יניח הכל ציד הגדולים והם יצניחו למנוע ועוד להם וכהן היה ואבי אומר שאף דעת רצינו בן שאם הגדולים רולים לעמוד צשיחוף עם הקטנים והם אנשים דמשצמיחן הנכסים יעמדו בן וכן עיקר עכ"ל ואין לחלק דהתם הגדולים והקטנים שניהם יורשי המת אלל צכאן החא הגדול אינו יורש אחיו המת ואינו צל מהורת הירושה כמו היתומים הקטנים דמיש כיון שמועלת הוא צשיחוף זה כמו זה שהרי ירוויחו וישצמחו ללא חולף אדרצא לא דיה' צעמיש שהרי צפי' כהרלה אצי היתומים צשיחוף הלו וימח' ליה צנוותא דירתו צפי' ואף כי אחרי מורו וצי' (ה) ולבנין עיקר ההלואה שגלות ממון היתומים צבי משכון וקפיו ככסים כדאי' צליחו כסך איני נזקק להצי' כי לא נשאלתי עליו: (3) אמנם צענין הפסקה כצ' כי הרשצ"א זיל צתשו' אלק פיו דאף דקיי"ל אין כפרעין מנכסי יתומים אח"כ ריצי' אוכלת צהן הרשות ציד אפיטרופסק למכור קרקע היתומים לפרוע אף חובת אחרים כשרואין תועלת ליתומים כגון שמיח ומווהר להם מחיצו: (ג) ואף שהצ' מהרלצ"ח פקפק צדצ' צתשו' ליה כראה דשאני כדון הרצ' זיל שפיה להיילא ממון היתומים שלא כדן החלמוד ופי' השי' דאף שרולה הצפי' לוותר משל הח' צ' לפקפק אם הרשות ציד האפיטרופסק לפרוע משל היתומים דשאל כשיגדלו ימלאו שור' וכיוצא צו אלל צכ"ד הוא אפיכא שהיתומי' רולים להיילא ממון מיד אחרים וידוע מאמרם זיל כל אשראי פסק אחי פסק לא אחי וכצ' אחרין צכיואל צהן מרי' הגאון צעל צער אפרים זללתי' צתש' קליג וכך צכ"ד שלפי"ד השואל אם לא יתפקרו קרוצ לצוא ליד הפקד כל אחו' צהרשות ציד אפיטרופסקי לפקר עולם ומראוי וכוון הוא להוסיף ציד יפה ממוחה וצקי צדיים ולהודיעם כל הוכן הצדיים ולהראותם עד היכן הצדדים מגיעין וכמה ממון לריכין לוותר ועי' ציד יעשו האפיטרופסקין מה שיעשו צענין הפסקה ודוקא ציד יפה ומפיקסם צדורו לצקי וממוחה כמיש הראש צתשונה וכחורה יעשה הנלע"ד כהצחי' לצי אשכנזי קי"ס:

שאלה ב (יד ק"י ט"ז) צצכור צעל מוים טוצ למוכרו לגוי כשהוא חי ותימח לי מההיא דגדג שאצד

צו כלאים הרי זה לא ימכרו לגוי קמא יחזור וימכרו לישראל הכא כמי' כישא שמוא יחזור וימכרו לישראל וישראל יעשה צו גיזה ועבודה והוא איקור דא' כדאי' פי' דצבורים דלוקין עליו וגם ציד הגוי עלמו אף שאינו מלווה על גיזה ועבודה קדשים ואין צו מקום לפני עור לחי' עי' חילוי היתו רח"ס ציד קדשים אפי' צעלי מומין למלוה נחש צקנותם מהם כדי שלא יצואו ליד צזיון כי היכי דאשכחן צהדיא צכפרים הציילין ומזוחות שכתצו זיל סמוחה לקנותם כי היכי דלא ליזלזלו צהו עיל קיו שאקור לנו למכור להם קדשים צעי' דאין לך צזין קדשים גדול מזה ועוד כשמוכרו לגוי שיאכלו והגוי צודאי אינו סוחטו אלל הקטיל קטלי' ליה הרי שאין לו צו קום היתר דכל עיקר לא הותר להזמין עליו גוי אלל לאחר שהותר צשמיטה לישראל אלל להאכילו לגוי אם נהנצל ודאי דאקור ועי' קבורה והאין המוכרו עי' שינצלי גוי ויאלכלי וצפי' דתמורה אמרי'ן אפי' צכפתי'ק סנפדו כללו כל דבר הרי הן כהקדש לכל דצריהם ואין לך צהן אלל היתר אכילה צלצד אשר עיב' ני' צרור דאקור למוכרו לגוי ודלא כמיש רמי' והצי' ולפי' אפי' למכרו לגוי אפי' עי' שישחטנו הגוי לפנינו כמי' אקור מהחיל כהצחי' לצי אשכנזי קי"ס:

שאלה ג ראוץן וסני צבו סענין ולוי היו שותפין ומה

לוי והביח היתומים קטנים ונשאר ממון ליתומים קטנים צשמיטה עם ראוץן וקנס ושענין דודם והם נעשו

אין כלא לא חלה ולא צנועה כפי"ד השוחכ עמנו סכתה ז"ל צהרי החתימות היא היא הגזרה על הציבור כו' רק צהתימותה סענין וכגמר הדבר עכ"ל: וא"כ הוא שלא צנו' צשפחהותיהם כלל אלל סהקופר או א' מהם כ' הסצועה והאלה אין צו ממש כלל וצי' ופאוס צביעתא צכוהחא דצין נדר וצין צצועה לריך לצטא צשפתים ואם לא ציטה אף סכתה צשטר צאלה וצצצועה אין צו ממש ואף שאין זה לריך ראי' שהרי כל החלמוד וכל הפוקקים מלחים מזה עיד צארו רצינו הגדול ר' חליה מרחמי צראשונים (קי' קפי' צ' צ) גם האמין להכתצע. לימר חתומי' אלל לא נצצנתי וכיכ הרצ מוהר"ר צ"א (ק"י כיה) וגדולה מו' הצי' סם צסם הרשצ"א צנצצע על דבר צפי' עדים ופירש צשפתיו נדר זה כדריה לאלתי ישראל צל צשט וצנפס חפלה ואח"כ עמן חנוס הייתי והצי' הרשצ"א שהוא כחונן צל עמנו והיינו לדעתי מטעם שסיכו צפי' אמרו לו צ' אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי רינו מחיצ ומחמי' פוטרים וצגמי' נחמן חדם עי' יוטר ממצא איש חיר נחמן הלכה והצי'ו הרצ מוהר"ר צשני' (קי' ק"ח) ופסק כותי' בגזרי' חמורה עד מלוד צצכל סעה וסעה צאיקירח קאי ואף לצדרי הרמז"ס דלא פסיק כרצנן פתח לו הרצ זיל פתח ממוקום אחר יע"ש וצכ"ד אם אין מוכישי'ן זלמי' וכולם מודים שלא צנו' אין לריכין קום אחרה ואם היחיד ציטה היא לריך חתרה לעמנו ואם מוכישי'ן זלמי' יש אומרים שצנו' ו"א שלא צנו' הכך ריפה שלדעת גדולי' הראשונים והאחרונים חדם נחמן על עמנו יוטר ממצא איש ונה' הרשצ"א זיל כי על הראצ'ד שהוא רחוי להכריע רוצ הפוקקים וכיואל צזה העיד הרצ הגדול מוהר"ש מדינה ציא מהסוכותו צסם רצו מוהר"ר יוסף קרפלחק על הרשצ"א והנה סני המוריס הגדולים הללו עונים ואומרים שאדם נחמן עי' יוטר מוק' איש וגם האחרונים זיל מוכישי'ם עומים ולא עיד אלל שאני אומר דאף הרמז"ס מודה שהרי אין כחן עדים שאפי' אם יעידו מוקלתי' מהנעדים צהסקמה הראשונה על חצרי' סצמו צשפתי'ם אין עדותן עדות שהרי הם צעלי דבר ומפנס להתרים נגד הרצ וצודאי נחלחם היא סלא התי' קצלת הרצ קבלה כאשר עיניו רואות וכוון שיש להם חמה הנחה צדצ' קוצ אין עליהם תורת עדות אלל תורת צעלי דבר ואין צדצריהם ממש לחיי' להצריהם וכל חלו דצרי' צרורי' צעי' כסנוס איני חושב סאלטרך לרא' אחרת לפני כל יודעי דת ודין ואם יאטרכו עוד לראות הודיעי ואפי' יד צצותי' ומעחה כל צעל פש היודע צמלמו שלא צטה אינו לריך חזרה כלל ואם ציטה ילך לפני ג' שאינם מוגעין צדצ' ויתירו לו ושלוס על רצנן ועל תלמי'הון: (יג) ובגוף דא לריך לאודיעי דציעול וקיום הסכמה הראשונה אינה תלוי' אלל צחותה הוי מנהגי'ן וממוי'ם על הציבור עכסי' ולא אותן סהקרו סהקמה הצי' וגם זה צרור לצי אשכנזי קי"ס: עי' מיש צתשונה פני צית קי' ה' ג':

שאלה ב (יד ק"י ט"ז) צצכור צעל מוים טוצ למוכרו לגוי כשהוא חי ותימח לי מההיא דגדג שאצד

צו כלאים הרי זה לא ימכרו לגוי קמא יחזור וימכרו לישראל הכא כמי' כישא שמוא יחזור וימכרו לישראל וישראל יעשה צו גיזה ועבודה והוא איקור דא' כדאי' פי' דצבורים דלוקין עליו וגם ציד הגוי עלמו אף שאינו מלווה על גיזה ועבודה קדשים ואין צו מקום לפני עור לחי' עי' חילוי היתו רח"ס ציד קדשים אפי' צעלי מומין למלוה נחש צקנותם מהם כדי שלא יצואו ליד צזיון כי היכי דאשכחן צהדיא צכפרים הציילין ומזוחות שכתצו זיל סמוחה לקנותם כי היכי דלא ליזלזלו צהו עיל קיו שאקור לנו למכור להם קדשים צעי' דאין לך צזין קדשים גדול מזה ועוד כשמוכרו לגוי שיאכלו והגוי צודאי אינו סוחטו אלל הקטיל קטלי' ליה הרי שאין לו צו קום היתר דכל עיקר לא הותר להזמין עליו גוי אלל לאחר שהותר צשמיטה לישראל אלל להאכילו לגוי אם נהנצל ודאי דאקור ועי' קבורה והאין המוכרו עי' שינצלי גוי ויאלכלי וצפי' דתמורה אמרי'ן אפי' צכפתי'ק סנפדו כללו כל דבר הרי הן כהקדש לכל דצריהם ואין לך צהן אלל היתר אכילה צלצד אשר עיב' ני' צרור דאקור למוכרו לגוי ודלא כמיש רמי' והצי' ולפי' אפי' למכרו לגוי אפי' עי' שישחטנו הגוי לפנינו כמי' אקור מהחיל כהצחי' לצי אשכנזי קי"ס:

שאלה ג ראוץן וסני צבו סענין ולוי היו שותפין ומה לוי והביח היתומים קטנים ונשאר ממון ליתומים קטנים צשמיטה עם ראוץן וקנס ושענין דודם והם נעשו

היפך דעתו ושלם להצי' דעתו כלל ואפי' שהצי' נעשה כנגדו
 לדברי העיר אן דצרי' כרחיק כלל דמי' הוא לשון זר וכו' הרוא'
 יראה דשרישו ודאי זר ורחוק מהנו ומיש עוד דלרצון לא
 מיירי מהנבי' כלל צאונם לקי' דמוק' אדצרי' רצון קאי ומשי'ם
 דצאלמנה וכו' דווקא צאונם דממשמע וכו' סכתנו צתתם וכו'
 (ד) דבר זה אין לו סחר אדרצא מרלח פירשו ממעט צכל
 ענין דבר שאין לו קצבה חייבי' לרפואתה אפי' צאלמנה :
 (3) ומיש עוד האיך שסכינו קתם וכו' ולא משכתת לה אלל
 צחדא גרופא איכיל דמתני' טיק דרסציג טיא דלא סני ליה
 צין קצנה צין אין קצנה אלל דאכן קיייל כרסציג בדסקר ריי
 צפ' נערה ואף דאמר ריי הלכה כקתם מעשה אין למדין מן
 הכללות ועוד יל דמתני' אהדדי איתמרו וכלפי סאמרו צאקה
 לקתה מיצ לרפואתה צכל ענין וכל משלגינן צין קצנה לאין
 קצנה וצין אונס לפשיעה כדצרי' הרוא'ם זיל אשמעינן רצותא
 צלחין הסותפין דומנין דמתרפא משל עלמו כגון צפשיעה ואין
 קצנה : (ג) ואי לא דויקהפינח ה'א דצאלמנה אין חילוק צין
 פשיעה לאונס דלא אשכחן לשוף א' מהפוקקים דמשלגי צחכי
 גצי אלמנה אלל תבל הלוי צקצנה ופעמא כיון דצתנאי ה'א
 אוכלת דעתה על כל דבר כדי שלא יוכלו היורסין לומר לה
 אה פענת צעלמד ואסה צושה לצוא לצ'ד כדאמר' צהחולן
 צמיקת חנהו אלל לא מלאכי לצ' לימר כן כיון שלא מלאחי
 כן צחי' לאי מהפוקקים זיל : ועוד רצותא ה'א דחלה וקסהכר
 וצורן לפניהם ואם צאיהו מלאכה אירע לו חולי אף סיהיה
 צפשיעה צודאי לאו צשופכי' המאצד עלמו לדעת עסקי' אלל
 צתתם ציח' סחילינן ומפקחין צעסקי'ם ואין חושסין צחמה
 מצחי' אחמה וצגשמים מפני הלכה ואפי' אינו מתרפא מהאמלע
 וליד ללא דתנן לעיל אין הקסנים ניזונין על הגדולים הצי'
 ה' אקרא' צעלתי' וכו' ולבאורה דצרי'ם דמתי'ם למיש הצי'
 צסם הרמצי'ן דמי' יכולין לומר לו חלוק עמנו דלא גרע מהא
 דהנן וכו' ואין קצרה לומר דפליגי ארמצי'ן דלא מלאכו ציה
 מחלוקת ופעמא דרמצי'ן מקצצר טוצה וצאקה דצתנאי צ'ד
 אכלה אמרינן אומר טרי גיטה ובתוצתה תרפא אה עלמה
 רשאי כי'ם הכא גם דומק לומר דקיל כס' הריר יאמי' דאף
 צצניזונים כצר יכולין להציע ודלא כס' הרסצי' הוצאו צסי'
 רפיו אלל גיל פיקר דרפואה שאין לה קצנה סה'א מעטס
 מוונות ואחיוצ אינו צצת אחת אלל דבר יום ציומו כמזונות
 כיון סחלקו כסס שאין להם מוונות זמי' אף רפואה שאין לה
 קצנה אין להם אלל ציפואה טיס לה קצנה דלא מוטעם
 יצוונות אחית עלה דהא צהדי' אמרי' צאלמנה תרפא מכה
 צנה דכפדיון סחל צצי' דמי' ואינו ענין למזונות ואפי'ם
 ממייצ'ם לחו לאחין הכא טיינו כיון סה'א הולך ומתעסק
 צריות וטותן לפניהם ואם אינס טורחים צעצורו רלח חתמק
 לחייצם צרפיותו גופו ולו לרצ' מורחים צצמירכי הצילו
 מואריק צתשו (קיל' יקצי') דמי' סהלך צצליחת מצירו טרי
 גופי' סחול לו ומחויצ לפדותו אם נצצה דלא גרע מצתמנו
 אף דדצרים אלו תמותין מאוד צעיי' דאף צצמתי' כה'ג פסוד
 הוא דהרי צצלו עמו צמלאכתו דכ'י' סה'אס סחול לחצירו
 צצלו עמו מיקרו כדאמר' ליה רצון לרצא מר סחול לן לדידן
 וכו' ולי' .

אמרי' ויתרו והכי משמע מדברי הרשנים לעיל דמוקי
 להארא דגדול אחי דרצינד טי' דמתניתין אפי' דרצינד
 נמי לא : (ה) וכבר היה אפשר להרץ דצרי' . צענין
 אחר דשאני מלה דכמו שאירע לוח היום כן יארע
 לחצירו אחר משאי' צקטי'ם וקיל ואפס' דהיינו נמי דקאמרי'
 ור' ק' וצחכי ספיר איכא לפלוגי צין אחיס לאלמנה דאחיס
 אפי' רפואה טיס לה קצנה צאונם מתרפאין דכסס קזח נהרפא
 היום כך מצירו יתרפא למחר וכיחא לכולה צחכי משאי'כ
 צאלמנה דליכיל חכי ודריק : (ו) ודווקא קידם חלוקה אלל
 לאחר חלוקה לא אף דצעינא למימר דכפדיון דמי' וכדצרי'
 פרא'ש זיל מי' ללא דוקא כפדיון מוטע דאם אומר טרי גיטה
 ובתוצתה תרפא מי' רשאי ווטעט אפי' צרפואה טיס לה
 קצנה ה'א מיהא צלחין סה'הפין כסחלה צאונס אף צרפואה
 טיס לה קצנה מתרפא מן האמלע וכן ראי' צס'ך צרחה
 דצרי' הצ'ח אונס מיש סהר'יק וסרמצי'ם סמוכו עלמס אמרי'
 גצי אלמנה אין ייל כלל מהא דכ' הרמצי'ן הצ'חו הצי' וזיל
 ואפי' דאיכא לפלוגי ציי'הו צעעמא אכן לא פלגינן מקצרינן
 כלל מעמע דאי לאו דקאי' רסציג צהדי' אין למדין זו מצי'
 והיינו טעמא כדאמר' דצלחין כיון סכולן שוין כיחא לחו
 אפי' צטי'ם לחו קצנה מלא' סמעין דהר'יק ורמצי'ם שלא
 הצילו להך הוקפתא קיל דאין חילוק אלל צין פשיעה לאונס
 לא צין קצ'ו לצי'ו קלי' וצצרי'ם כר'אין מחד כיון דלאו צחדא
 מתחא ממתניהו וחיונן להלמודא דידן דלא מיי'ה לרסצי'ג
 לאחין הבורפיו טי' דההיא דרצי'ג צלחין לאו קילנמא ה'א אלל
 קיייל כקתם מתני' ורסצי'ג דתוקפת' פליג אקתם מתני' ואחיק
 דצרי'הא דפי' נערה ואפי' דקיייל כוונת' צה'יא אפי' קיייל
 כקתם מתני' מלא' דשלבס מחלוקת צדצ'י' סחוק' וסר'א'ס
 וסרמצי'ן ורי' וסצי' וס'ך וכל אוקת סה'צ'ו סתוספתא כמות
 שה'א לפניהו קיל צכל ענין מתרפא מהאמלע וצפשיעה הוא
 דמשלגינן צין קצנה לאין קצנה וסרמצי' וסרמצי' וסרמצי' קיל
 דנפשיעה צכל ענין מתרפא משלו וצאונס הוא דמשלגינן וסרמצי'
 וסרמצי'ם וכל אונס שלא הצילו סתוספתא סצירה לחו דצלחין
 אין חילוק כלל צין קצנה לאין קצנה אלל צין פשיעה לאונס
 דפשיעה צכל ענין משל עלמו וצאונס צכל ענין צסל אמלע
 מלא' דה'א רלוי להירות דצאונס צכל ענין מתרפא מן האמלע
 אפי' ציס לו קצנה מעטס דריוצ צנין וריוצ מנין חכי קיל
 (והיינו מעטס האמור לעיל דכיון סחול לצדו סורח ומתעסק
 וטותן לפניהם צדיון הוא סצכל מיני אונס יתרפא מהאמלע
 וכי' ריו צסס הרסצי'א הצ'חו הצי') ואי' אין לו להצטן על
 טעמא דאין לו קצנה אלל דאין כל הדצרים הללו אמורין
 אלל צחד מן הא'ים סהן שותפין וצי'ונין ומתפרנסין צתפי'ת
 הצ'י' וספל אחר מ'ן לאונות וסח' טורח צעד כולם צחאי
 אמרי' דכסחלה צאונס צין י'ס לה קצנה צין אין לה קצנה
 מתפרנס מן האמלע אלל צשותפין דעלמא חלוקי דיונן י'ס דאם
 סס ניזונין מן האמלע ומלה א' מהם ורפואתו צדצ'ר שאין לה
 קצנה מתרפא מן האמלע לפי'ד סר'א'ש אף טיס לדין עליו
 וכמו סצי'א לקמן ח'יה צצה'י' אלל צדצ'ר טיס קצנה אף
 צניזונין אינן מתרפא מן האמלע וצחכי כיחא מאי דקאמר
 סר'א'ש דדוקא גצי רפואה שאין לה קצנה אמרי' דהו' כמו
 מוונות ולפי' מיש דערו אפי' צלחין לה קצנה מתרפא מן האמלע
 היכא דחלה צאונם וסצי' ודאי אונס ה'א אלל דליד צ' סיתפין
 דעלמא לאחין סה'הפין ואח'י' כיחא לצי'ן רסצי'ג א סחי'א הצ'י'
 ולסון ריי הלוי סחי'א העיר דלב'צורה קשי'א דיקא דרישא
 אכישא דקמתרמי' דוקא צזה סתעסק לצדו מעמע הא כולם
 ונתעסקין אפי' אין אחין מתרפאין מן האמלע והדר קאמרי'
 אלל צ' סותפין סכ'יא מתעסק מעמע ה'א אחין סה'הפין אף
 סכ'יא מתעסק מתרפא מן האמלע ולפי' ח'יס א'ס דג' חלוקים י'ס
 אחיס סותפין וא' מתעסק אפי' צחיל קצנה מתרפא מהאמלע
 כסחלה צאונס ואם כי'א מה'ס מתעסק י'ס לה קצנה משלו
 אין לה קצנה משל אמלע וכן הדין צשותפין דעלמא סה'ס
 ניזונים מהאמלע לדעת סר'א'ש דפעמא משוס דכמזונות דמי'א
 ושותפי' דעלמא שאין ניזונין מהאמלע ומלה א' אפי' צחליכחו
 לטורך סותפ'ים ניזון משל עלמו דאין להסותף מוונות משל
 אמלע צלכמו על חודות סותפות כתי'ס הרסצי'א צתשו' סם
 לא היכא דאיכא מכה קצ'ו ואף דכחא מדצרי' ספי'סקים
 סכ'יל דצעינן ססכ'יס יתעסקו צשותפות לאו דוקא אלל כיון
 סכ'יא מניח מנין לתוך סקותות ואם מתני'ם צלחין סחלות
 לה'ס למחנה' לסלי'ס ולרצי'ס אף סה'אחד ח'יס י'ס'ס י'ס'ס חותלים
 והסכי

(ד) ובעת אין צידי ס' המרדכי לענין זו מי' שמעינן לי'
 למר'ים דקיל חכי ואי' לדידי' פשי'ת דמי' צ
 משום שאלה אלל אף לדצרי' החולקים וכמות' מקצצר דלא
 טייך חיוצ סחלה צאדם מי'ם הכא סח'יס חייצין צרפואה
 טיס לה קצנה כיון סחול טורח וטותן להם סכרו מעטס סחנו
 רואין כחילו ה'י סח'ז קיים כמי'ס צתצונות לה'רמצי'ן אף אנו
 רואין כחלו כתרפא כצר כיון סרפואה זו י'ס לה קצנה וז'
 חומר ציס לה קצנה דשאין לה קצנה ומה' אף כקצרה זו
 ככותה ה'א לעני'ד מי'ם אין להעמי'ס צדצרי' ה'וקו' דנאי
 קבי' לה' מה' דהנן אין הקמי'ס סח'יה דלית לחו קצנה
 וצדור'ה י'ל ד'כלל דצרי'הם דצרי' דהיינו מוני דקאמרי' הכא
 ה'י אקרא' צצלמא פי' דצ' סכצר קרה וידועה כמה לרי'ך
 אלל הקטי'ס י'ספ'דים והולכי'ס מידי י'ס ציומו ודומק גם
 קשה ליפליג צין זה סכפל לאומנות' ואית' לחו ריח ציתה לאחין
 הנטי'ס דלי' מי'י'י' ריח ציח' א'י' קיל'די'ס קוח צין אונס
 הונעסקים ליוצ' וצטל כלס מתרפאין צין אין קצנה צין י'ס
 קצנה ופעמא משוס דחולי' אקרא' ה'י ומתעמא קיל לה'רמצי'ן
 דצצלו לחלוק סקות צידם מעטס סח'מור ואי' עי'כ קוסי'תם
 אהיכא דצצר ניזוני' וקיל כס' הריר יאמי' דאף דרצי'נד לא
 והסכי

התלמוד כוללת מעשר שהקטן זידו לתת לו לא חייב הדברי קאי שהתא ומה במקום שהוא חייב להיליף עליו עממת הגדולי שקיבל בעצלה ואין זידו ליפטר מהתולאה שהיא אלא עיב הוא וחוי' להוליא התולאה הסן וכאוחתה ששכינו צמליחה חלשה החתן מקבל עליו עשרה דיכרין לקופה לכל מנה ומנה וצגתי מלי קופה חיר אשי קופה של צמנים צעי ר' אשי צמנה הכיסוס או צמנה התקבל וכו' יום ראשון או צבל חודש או צבל שנה ועכו' הדבר פשוט וצדור שאף צירוסלים כהגו ליתן כך אם ימות לאחר שהוליא עליו אלו עשרה דיכרין לכל מנה היא גוצה כחוצתה ונדונייתה ותיקשה משלם צבי קום כימי אף מדברי הו"ק' שם צדיה ליום ראשון הדבר מוכרח למעין ומצין ואם דברים שהיא מחוייב ליתן לש לרכה ונדונייתה אין מנכין לה כיס צנועטר לעניים שאינו לרכה ואין ציריט לכופה מדן התלמוד שאין מנכין ואלו דברים צרוים לכל מהחיל (ט) ובשאלה השנית אם יכול השליש לחזור צו אין לריך להשיב עליו לפי דבריו האמורין כי טענה צדור משנה הוצא כאשר יעידון כל חכמי לצ ואף אם היה טענה צסיקול הדעת הדבר צדור כיון שכבי הדיינים חזרו צחס הם צצמנם ונדוע להם סעטו מקודם סנעטתה מעשה על פיהם ועדיין לא הולילו ממון שאקיר להם להוליא ממון עיב טענתם ההלכותה מיד הלה האוחזק וכל דיינא דלא דאין הכי לא דיינא הוא אלא גזנא ואקור להתדיין לפינו ולהיות אלו דברים צרוים כשמש לא הארכתי צחס ואם לא יסעטו הטועים ויצקו תולנית הודיעני וארתיצ הדיבור אף שאינו מן הדרך כי אם לקחום פי הקיפליכ לדון ולא הגיעו לידי מדה זו וסלום על דייני ישראל הדנים דין אמת לאמתה של הורה ככפס צבי אשכנזי

כותב צמפזון צשיק קמור להכבקה כלה צביה רלוי'ן לפיק דברי לקויים אשר העהיק מיר אדוני אצי מיר הגלון הקידי מהר"ל ז"ל מכתביצ ידי הקדום של מוהר"ר צבי אשכנזי ז"ל הנקרא חכם צבי מכתביצ ידו ומש :

(א) תמהני על הרב מהר"ם אבוהוב צס' הזכרות שאין לאכול הו"מ' על מחט צצבה שהוא לוצע מחט טזה הפך משנתנו את הכוס ואת הכרבר לחמוצ צו פירסי לאכול צו תותין וכל פרי רך וכל חך משנתנו מותרין לכתחילה ואין צחס קום איקור צעיים כדמוכח ומשואל דפיטר מפיס מורקא היינו דמותר מדתן מחט של יד ליקול צו את הקרן הרי עמותר לכתחילה לאכול הותים עיי' חתיכת כלי ואין חסס לציעה צדור וכבר צלרתי צמיא כל כחיג אין צו ממש לתא דלוצע מהחיר דמותר לצעול (צתחילה) צצבת אף צס מהס הים צועלין עיג קודר לצן חדי לתראות שהיא שחולה וכן מאלותה ששכינו מקנכין את חדי צצירדין וקתן קורדין לצן כדאמרי' צריא תולין ומינצ'י' ל"י למר קודרל וכו' חחס מחזי כאלודי מורל עייס צרסי' וקתס יין סחור או אדום כדהנן נשים צתחולת כגפנים יס גפן סיינו סחור יס גפן סיינו אדום ולא חייסי' לציעה ודעת מהרד"ז צחס' להחיר מקצרת עלמו ורשייתנו מכתבת צבי אשכנזי

(ב) מ"ש מהר"י דהמפרים חלה יס לו להפריס פחות מאלה תקי' משום דקיי"ל צדרצנן יס צריה כצד צבי עליו צמיא ורואה אני כסגגה היא דהאיך אפשר לוניר תוצרר למפרע וכאילו הופרטה חלה זו שעה מקודם והלא הפרטה חלה צדעת צעלים חלי' וכיון שאין דעת צעלים להפריס אלא צשעה זו האיך תחול קס חלה למפרע נגד דעת צעלים צשלמא כשהוא אומר שני לוגין שאני עתיד להפריס וכו' ועל קמד הפרטה זו רואה לאכול ומעתה שייך לוניר יס צריה ומשאיכ צהמפרים חלתו לתקן עיפתו ומחלן ולהללח ואין רלונו כלל סתחא חלה למפרע אין לו ענין צריה וצדור הוא דלא כמהר"י צבי אשכנזי

(ג) צמה מדליקין דכיג עיג צרסי' דיה משתי רוחיג אי' צלפון ואחד צמזרח עכ"ל רצים כחקשו צדיצור טזה וכוונתו מצולחת דצימיהס החלר היא לפני הצית ורצצה היא אחורי הצית ועיכ כשהחלר הוא צמזרח יס להציה פתח אי' פתוח למזרח ואיכ היא לוניר בהפפתה הטני פתוח למערב שאיכ הוא פתוח לרצצה ואין אפשר לוניר סהצית חלוק והרי הוא של שני צביא כמיש רסי' צדיצור סלפניו סהרי אין לך צית שאין לו פתח פתוח לחלר וגם אין צית אשר אין לו פתח פתוח לרצצה מלצד הפתח הפתוח לחלר ואיכ אי אפשר לתרואה סיקצור סהצית חלוק ולכך פירסי' אחד צלפון ואחד צמזרח

אצמי כצונן לחוף ימים יסון חלה אינו כתרשא מהמעט דכנגד סכר עזרתו סקיל צאגר קפי ואף אי סקלי צהדדי צהחיל הנלה דעסחתפי אהדדי דהוי לי עסקא רצח וכספ על"י קלה דגצרה תגרל ומחימנח הוי לי כאילו כל אחד מהצק לענין חלה דזוזי דליקשא אינתו עצדו לי סרכרותא צבי אשכנזי:

(ה) בתשובה ר"ס קאינדנר (קי' מ') טאל מוננו מהר"ו אם חרין מועיל להחיר לקלטל ולחלו למל"א השתח גם סניהס ז"ל והוא תלמוד ערוך צגיטי' וצצירוצין גדוד חמטה ומחילה חמטה ופסקוהו כל הפוקקים וכן צדור צס' סקי' צפ"י דגדוד מועיל להחיר סקלטול כמחילה ולכל דבר וכן עסק צסי' והוא מוסכס וגיודד היינו חרין : צבי אשכנזי

(ו) עור טאל מוננו על קסן הנמול ויס מנה צסכונתו ולא חסי' לו וכלעכ"ד דהיכא דכבר הולילו התינוק לא מינעיה לך דפרי משום פקיה נפץ דלעלמא נראה להו כסכנה להפריס התינוק ומלמו כי הנצ"י לך להולילו לכתחילה לציה אף דאפשר למולו צצית ועי' כ"ל להציא ראי' מהא דכתב הרסצ"א צחס' צסס ריה דעומאה צו ציים אינו אלא מדרצנן ומפני הכבוד פרי וציותר לקסן לפיד הרסצ"א צאיסור דרצנן לקסן : צבי אשכנזי

(ז) שאלה מעשה צאי' סנא לגרס והיה קלת לורך צדור צריח טחל' להייה ציים ה' ושאלו את פי ה' מייניו עדיק אם לגרס צריח או צעי' כי להמתין עד יום ה' היה קלת חששא טמא יחזור צו :

תשובה והסצתי דצריח עדיק עפי' לגרס סהרי מוניעה סצו אין לו מקור אלא סקסול צעלמא חיר סהגו מקלת מהאחרונים סלל ליתן גט צריח מקום דמסקפקא להו למכח צלחד צענין סכתוב צתורה או ציים ה' כענין סנלמור צהגי וצודלי דקדוק זה אינו כלום דצבל אופן סיכתי' טוי הדבר צין צאי' לחודש צין ציים ה' לחודש סניהס נכונים וכצרים לכתחילה ואין קום חשק טעיה ולא פקפוק צדור סהרי אי' להצינו צענין אחר וכן רטור וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים לא חסו לדור זה אדרצא הזכירו צפי' קיס לכתוב צא ומקלתס ציים ותדורויהו ספיר סהרי מרעיה ומגי' סניהס דצרו נכונה אצל צעי' חששא היא משום שאקור לדון צעי' כדלי' צירוש' ולפי' האין ספוסל גט סכיתן צצילה משיס דכחילה משוי ל"י כמיס מהרד"ז ז"ל צתכו' קי' פיד איכ אקור ליתן גט צעי' ואין זה מניעה לחוד אלא איקור גמור ולפי' דרכיו למדכו טעם נכון דלא כמיס צציה קי' רכ"ז דאינו אלא זחירות ורצ"יה צעלמא וכי' דעת הרב צ"י דעפי' עדיק ליתן גט צריח מלינתו צעי' סהרי צס' קכ"ו הזכיר צפי' טיס ליתן גט צריח לכתחילה צעי' עי' ג' ולא חס לצום דצ' וצקדר חגט צתחילתו כי יס כזחרי' ומקדר גט צעי' ואף לפי' רציו יסרלל צציה דהטעם טלל ידקדק היטב ודאי חששא זו גדולה מחשקת ציים ה' או צלחד סהרי צריח לא נפיק מיני' חירצא כלל משאיכ צעי' איכא למיחס דכפיק חורצא מיני' ודצו הפוסל גט וקיל נראה לעכ"ד צבי אשכנזי קי' :

(ח) שאלה אלטונא קמור להמצורג טאלה חשה שמה צעלה תוך סנה סנית סמחויצים יורסי הצעל לחחור כל נדונייתה ועיד חלי חוקפת כפי סטר התחלים צצניהס וצחו לדין לפני' עם סני רעיך דדיינים וקיענים יורסי הצעל סרוליס לנכות קס מלות ר"ס שהוא המעטר סהוליא הצעל ומילק לעניים ומק' הנדוני' סקי' צבל מלצי הכלה ציים מחונתו והאשה הוצעה חוצה משלם ודכת אתה טלל יכו לה כלום והסלים סצכס דן תחילה סינכו לה ולמקדק סקלים עם הדיון הצדור של יורסי הצעל והוי לתו רוצא ופסקו סינכו להואהה לווחת ככרוכיל צאופן סלל נכתב הפסי' עד גסם צצילה לא סכצ לצו של סקלים וחור מקצרתו וקס צשיפתך וקתים סאלת אי' הדין עם מי וחזר סנית אם טעה סקלים יס צידו לחזור :

תשובה תמה אני על אדם אשר צסס דיון יכונה שיעלה על לצו דצ' צרות כאלו ואם כדצרי' יכו כ"כ כל הוללות והמלצוטים ומזונות סחיי' להוליא על אשתו לאחר סניקלח לו מדינא דהוי או דרצנן ואם השהה עמו כ"י סכי' או יופר צודולי הוליא על"י כדי נדונייתה או יותר תפסי' כל נדונייתה ואלו דברים איקור לשונע' כיס לאומרס כי הוא חך התלמוד כילו וכגד מווסכלת ראסונות טלל יטעו סתן סצציר ואם הרינה לחלק צין מה שהוא חיי' להוליא מדין

שאלות ותשובות חכם צבי הנוספת

דמיירי בשאלת מחילת מלוה והצית חקי עליו בכל הלוואה סגי כדאי צבי ריד קיה ואחר המחילה לא דק דהסיח צקרקע דוקא צכק קונה זה לאשוקי ומטלטלין מעות קונה זמן אלל צכתיג דמי מלתא דליס ואל דמי דהנחת מחילה מלוה לא עדיק ומחילת המעות עכסיו וזה פשוט ולעדיד לתרן קסייסיס זיל (גג) קיי סגיל צביי סגיל הציל דברי הרמזין סרווא לקפור דעת הרמזין צכעסית המלככה מחליי לאחר פתחיל צה דקיל להראציד דהפועל זוכה והרמזין קוהר דעמו מהסיח דהלך להציל כרוז לחולה ואמריי דעמימי ומסוס דעציד שליח סליחותיי יעייס ולעביד אין מעס הכרע דהתם מילתא אחריתי היח דליי להכרוז כלל ולח כהנה הצעל הצית אלל היכא דנהנה הצעל הצית אלל סלח טרח צו הפועל וזו ענין אחר ואל מייירי ציי כלל התם ליח :

(גג) צביי קיי שליח סגיל הציל תשוו הרמזין צהי סכסר יאורי צקק ידועים ומת חלם נותן לו סכרו והסיו דהדין עם הסכיר מהסיח דעמו פתחמילת אציי צכיס ולעביד היח תמורה מלוד דהריי גציע פועל צפיי איתמר צפיי האומנין גציע פועל דמי לא עביד דפקיק פקידא דעיעל דכל מילתא דלא הויל לצעיה למידע אף דהפועל נמי לא הויל למידע פקידא דפועל וגם ויהיח דקפינה שהציל עיי לריי לחלק צין קפינה לפועל שהיי צפועל אף שהציר לו מלככה דעו עכיי מותר לטכורו מלככה אחרת כיוצא במש סרלס וכו' חיס צכס הרמזין כוונס הציי ריש קיי זה משאכ צכפינה וכו' דקיל כלי ומתרוי הרמזין שהציי הציי לעיל דמחלקי צין פועל לקבלן או צין ההחיל צמלככה ללל ההחיל וצכאן צנדון הרמזין איכא תרהי קבלן כיון סלל קלצ לו זמן אלל סאין זה עולה לפי מיש הרמזין סאפי קלצ לו זמן סנה יכול הוא לומר לו תן לי אציק ואשמשנו ורתי זה פועל גמור איי החילוק אחר סכי הרמזין דסאני צין ההחיל ללל ההחיל אפטר לאומרו אלל סעדיין קסה דהתם צגט אפי' לא ההחילה כלל הוי גט לפי שהוקי דהתם ודעתי לומר דקיל כפרסיי דהתם ועוד דעיי ההיא דקפינה ללו ראי' היח דהתם ככר ההחיל צמלככה צטלי עמידתיי צפלגא דיוואל ואפי' יכול לטכוריי וצכפינה אינו יכול לטכוריי ועכיליי איי מתרוי סתוקי גם עיקר ראי' מוגט יש לדמות דשאני גציי גט דמקוס סרווחי היח ואל לא חילטרדי אלל גציע פועל אס אינו טורח למה יתן לו ככר: (לד) הלכות חובל ומצטר קיי תדק סיה צביי זיל ומיש אפי' סכה עבד ככעני סל חצירו ומהתני כל רצונו למה לריי קיחא עבד סל אחרים ולי צרוז דעבד ככעני סלו פטור על הבאהו צין צסיפ צין צפחות ומיש סלח יח' חומר מן סחורגו דפטר' רחמנא אף אס יום או יומים יעמוד כי כספו היח כיש צככיא סאין זה מיתה וצודאי אין קצרה לומר לאידך גיסא לענין נטילת נשמה או דחס רחמנא עליי דלא לימות ולא לענין מלקות סחרי צכצדים אחרים לא חילק רחמנא וצחמת פעמא צכא איה ציי סדרך כל רצ להכוח את עצדו אלל לא מכת מוח סימות סחיי וצייין צכרמזין עהית וכן משמע פסעס דמתניי דהחובל צכצד ככעני סלו פטור ומכילן משמע אפילו מלקות ליכא אף דהתם מייירי לענין סיי דצרים מיימי אי הוי מייז מלקות יליח שהק חנא מיימי כיון דפפוריי ממון הוא מייזיי מלקות ודוק :

(לה) קיי סכיד קעיי צרוז וזיל והרמזין הגיי עליו וכו' ויח סכיתין סרשאה וליי וכתב הרמזין אין זה סגה דליי דכתיב מודה הרמזים ואל הולרך לכתבו ממוס דציר פשוט הוא עכיל ותמהני על הרצ זיל דעיי ללו פשוט היח סחיי אפי' הרמזין סוגייה לא כתב היח צלשון יח ככראת סחף לרידיי לא פשטיי ליי ואפשר לומר שהוא כעני ציי הקנות סכרערצו ולא הוכרו מעולם סאין כותצין סרשאה וליי ואל דהתם גלי קרא איכיל דילפינן מיינייה אס כן יש לומר דכיון דלהרמזין ס אן כותצין סכרשאה צמלוה עייפ דכפריי אפילו לאחר הקנות הגאונים אף זה כיוצא והוא סכוכן צעייני לצי אסכוי :

(לו) סייך להי ערצ וקצבן כשאלהי צרצוון סצח אלל סמעון ואיל לוי צקס מוניי כקס צהקפה סלס אתן לו ונעשה לו סמעון קצבן ככל מה סיקוף ללוי ואחיי סען לוי סלכנהו רצוון צכקס קיגיי ורצוון סונצ מישמעון יאומר דין ודצרים אין לי עם לוי נראה שרייך רצוון להסדיין עם לוי החלה וכל מה סיגזרו ציד סלוי מייז מחויב סמעון לסלס לריצוון אלל קודם סטודע כמה סחיוצ של לוי אין סמעון סקצבן לרייך לסלס כלום לרצוון וליד סלכות סחיוצ של לוי אין סמעון סקצבן לרייך לסלס הפועל כלום אלל סכא סלוחי לומר פרעתי ומפטר נמי סקצבן לרבת כמה מהפוקיי ילי וכו' כלאמן נמי לומר לא סלעלתי צמגו דפרעתי ודיין יעצ לצי אסכוי :

זיל ותא הכיח אוקימתא אדמי לה לא ירתי לקוף דעת דמה צכך רלדחיי לה וכו' וחוץ מכתה סל הרמזין סלדלח סלה יעד לקוף דעת צעל המלוד צזה עכיל ססיך וסרל ליי משרי סחמד להרמזין צדצ סאפי סכציר ידעיס אויה ואיהו הוא דלא נחיה לקוף דעת צעל המלוד ולא לתחילת דעת הרמזין זיל דמה טעם לדצרי צעל המלוד צלומרו דהודלח צכעי עיל אפעלח צעלמח היח והליך תלטרק אס חזר ואודה אחיי צכעי עיל גיי דל מילי דכדי ויהפעלח צעלמח נינהו סחרי זה ומססה וחזר ומססה הגצ צעלמח אס הודה צכעי צי ולא חיל איע וחזר ואודה אחר סעה צכעי אלו סניס או צכעי סניס אחרים ולא חיל אסס עדים יאמר איס דמי הודלח גמורה סאין אדם ומססה ציפ זה ודמי לא עלה עהיד איי כי אודי קמיי חד סהדח יתדר אודי קמיי חד אחרייי אונאי מלטרפי איי כך פירושו של צעל המלוד דכיון דאמר ליי לכל חד וחד צהסיח מנה דאודיי ליי קמך אודיי ליי קמיי דפלוגי להכי מלטרפי כיון דכל חד ידע מהצרו ואיי דצרי הרמזין נכוכיס סריין וקיימיין דכיון דהך אוקימתא דליי לכל אויח כי אידחי ליי איי אפי' צלל חיל לכחיי מני מלטרפי ואי כיד סהטעה היח אונאי מלטרפי ועוד מעיקרל ללו מסיס חיי טעמא (ריי) דהודלח צכעי עיל סהטעה היח) מוקמיי לה צכחי אלל מוקוס טעמא דמקסי עליו כגמירל וכו' ולי דצרי צכעמיי הוא צליה איי לחוקמי אלל כדאמר ללווי וכו' ומסס דליי ליה סהטעה צעלמח היח ולא סייך צה לירוף איי מדמלטרפיין להו אפילו צדלח אומר לכחיי וכו' קיי דהודלח צכעי עיל הודלח גמורה היח והיא ודמי רחיה מוכרעת אי לא מוקמיין לה צדאודי צאפי ציי סרי וליי חד מיינייהו למדיה מה סאין להס על סיסמוכו דצרי הרמזין זיל :

(כח) קיי צכפר ליי קיי קיי נשאל על מי סחייז להרצה ציל וליי מהס מוקוס ויש לו ציה סניסוס צאלק זוי יחד ויעעמיי סציה סיקח חלק עסירתי וכו' והסיו סלל יתנו לו חלק צצית סיהיה ראי' להחבר ולהפרע חלקו ומילוק צין כשצח לגצות ויהליה להייכא דליכא פקידא דציה אחרניח והציל ראי' מדסי צין לוקח ללוה לענין אס לא נשאר כשיעיר טי דצלוקח כופין הציה ממוס פסידא דלוקח עיי וצעיני היח טעות דהתם להלוקח אית ליי פסידא אלל לציה סקורף לית ליי פסידא אלל ככא צניד מלי חזית לחזית צכר פסידא דלייך ציה זיל צנת פקידא דהר מיקדם וכיי סהמוקדם לא גצה מיצי אין להמלומר כלים וצוודאי לרייך ליתן להמוקדם חלק מהצית סיוכל למכרו הוימיי ולהסתלם קך ויעותיו כמות סחס צמיליחם ולא להמתין עד סיודמן קונה על כל הצית ומניל לחלק צכצרת ססיס סהך סצוואר צסיס ומוקסס מכל ססיסקיס ודצר פשוט הוא דאין מושטיין לפסידא דלוקח סטרקס צמקיס דליכא פסידא דציה סטרקס הגע צעלמח אס יש לו צי סדות סלקמן צאלפיס זוי והחלו ועמדו על אלף זוי סיוכל הלוקח לומר לציה סחוצו אלף זוי סלל יגעה סדה אלל אי צכד אלף זוי כיון סכענה הקנין סיהיה סיה אלף זוי ואף אס סתיקר ציימיס סצחיס פסיטא דאין לך אלל מקומו וסעתי אף דליכא פסידא דלוקח והיי דכוותיי לכיי לי צרוז דלרייכי ליתן לציה חלק סיוכל למכור וליקח מעותיו הוימיי וסלל דצרי צעל לי וניל :

(כט) צביי צכיי קעיו הציל סחרי סרלס כפיט קיי זי סכתצ צקוף סקיי ישלס סוונח אס יכעצ סאין לו מעות והוא המוח סחרי קיייל לעיל קיי דאין לרייך ליכעצ אס אוומר סקס לו ומטלטלין ולא מעות וגם סוס איי מהסחרוכיס לא הציל ססרלס חולק ונראה דכסהדיין רואה כי ערוס יערס סרסות צידו להסציע אף כסאומר סיס לו ומטלטלין וקיל :

(ל) קיי קלייז סיה צמלמנ הציל סציי דצרי סיה על הרמזים צענין סציל דמקיימי מחילתא וכו' עליו וזיל ועל מיש סציר וקציל סלל יסתר סנחילות דליי הוא סינח טי אלל היכא סהוא רחצ יותר מוכדי סיינייה רגל וכו' מעיקרל לקיי וצודאי הוא נותן לו כל לכו וסאפי יותר מוכדי לרייך כיון דמקיימי מחילתא ומיש הציי וזיל ועל מיש ססרמזים אינו מפרס צמוכר אה סקציל קחס קסה מיש מקיימי מחילתא מהיכא דלא מקיימי עכיל וגם זה לעביד דאין קסה דכלל סיימי מחילתא יכול הוא כסלח טוכא דצסיסהו וסדר וכן קנה כל כך צהילוך אלל צדקיימי מחילתא כיון דלא מלי דרי טוכא סחרי סנחילות מעכצות אומו לכו אינו קונה אלל כי היי דסקיל כרעל ומנח כרעל (לא) קיי קלייז סחיי צכס סלחרוכיס והרלסונויס אהסיי דרמי סור צפרה מהסיח דוכן צמוכר לא קנה ותיי סכ זיל

תוֹסֵפֵי תַּחֲרִיט

הקונטרס הלו יכיל בקרבו סיו תשובות מרכיבו החכם צבי וציל אישר לא באו בדפוס בספרו עד כה

הצוות הללו נלקחו ונתקיימו ש"ת דברי רב משלם לרצונו חזרהם ונקלם זמן חזיק חוקמרה צן רצונו החכם צבי ז"ל: ותינת כי אחכזיל (צציק 5:3) ח' נרא לומר טיבותא לסקיי עיב צולו וכחזיק טובא לחצי כארזים, חויצ טובא, דגול מרצנה, מוקלם בכל מודע, לצינה מודע, עדיו לגאון ותפארת וכו' כסיה מויה אהרן אר"י ב"ן צן הרצני המופלג הגיד המפואר ויהי' מרדכי חזרהם הכהן שליטא חז"י צקיק קאטעמאר העיף אשר מלא את המליצה הגדולה הזאת השן ומי רצונו ז"ל שלא נדפסו נספרו והוא עוררני לקפחם הנה לחצר את האהל להיות אחד, וצטובו הגדול המלא לי את הקי' דר"מ מאולרו הטוב צית נכחות ציציל ויתק הגדול שלו זכות הרציש וזכות רצונו ממחצר ז"ל יגן עליה ויזכה לעלות מעלה מעלה, צתורה וגדולה לשם ולתהלה, צקרב עם קבולה, אורך ימים ושנים טובים צצנין עירינו על הלה, צציל כ"י:

דקצר חובת טלית הוא ולא"כ מאי מקידוטי' דהראשונים שהי' מטיילים צי ליליה הראשונות צלי צרכה אף שהי' מוצרכין אחי"כ צצ' ליליה אחרונות הא' עדיף עפי להטייל כולם צצרכה מלהטייל שהי' הראשונות צלי צרכה אלף וודאי דאף צצתים הראשונות הי' מוצרכין כיון שעתידה להתחייב כפי'גמור הטלית ואין להקשות דאי"כ הי' מרצה צצרכות כיון שיכולין להתמקין עד שיטיילו כל הדי' לילית כא' דכיון שהי' רולים להחמיר שלא להקשות הטלית צלי לילית תיכף כצצידם להטייל צה לילית אין זה צצכלל מרצה צצרכות אלף קיש לדחות ראי' זו מהא דאמר"י לעיל ד"מ ע"צ דהאי שארגו ל"ד אלף אימא כיון שפלאו צה ג' הי' מטיילין לה חכלת ופרטי' כיון שהגיונו לג' אלצעות האחרונים מטיילין לה חכלה הי' ולא משהי' לה מ"די ע"כ לפי"ז כבר טלית זו ומחוייבה צצעת הטלת צי לילית הראשונות ואין להוכיח מזה לנדון שלפנינו והא דקמחמר תלמודא עלה היינו דאי קיד דלאו חובת צליט הוא אף שהי' ראוייה לציצה כיון שאין דעתו ללבושה עד שהגמור כילה לא הי' להם להטייל צה חכלת עד שתהא ראוי' להם ללבושה כמות שהיא וכראה חכלה למעשה דיש לצרך מ"די דהוי' אומפריש תרומות ומעשרות עד פלא' נגמרה מלאכת הפירות דאף שאינו מחוייב עד לאחר גמר מלאכתו מ"מ כיון דקרא קס כמזכור צכ"ד מהס צציק דציה גצי שהקדומו צצצלים וצציליה' המציא גצי (ועפ"ר דמאי צצדצ' שלא נגמרה מלאכתו אין קפק שמוצרך עליו כדן כל מפריש תרומות ומעשרות הי' לקבוצ מוזזה תוך לי' יום כ"ל.) (שו"ת דר"מ סאלה א')

א"י ה' צציה גיטין פ' השולח ד' מ"ז תוקי' דיה טבל ומזלין מעורצין פ"י צקוקי' בו' וקפס דאמר לקמן בו' הא אפילו למ"ד אין צריחה י"ס לו צודאי חלק צו דמחייב צצכורי' עכ"ל קשה לי ומאי פירכא והלא חס ז"ל כהצו צצציליה' לא יחפיר דכ"י ע"צ דיה ג'גון הוא ואין מצצילין ממנו צצכורים דהעיקר כפ"י הקונטי' דאצי"ג דמותר לכמוך אין מצצילין ממנו צצכורים דצצנין אשר תציא מארלך והא' חתם כל עיקר היניקה הוא צהוך שלו אלף ציונק נמי מתוך של מצירו ואין שום איקור צצצ' אעפ"י אינו מציא כ"ס חכל' דכל היניקה מעורצת דאין שום חלק מהפרי חייב צצכורים ככל דאף שאין איקור ולא גזילה צצצ' שהרי כל א' מהלחין נחלטה צצצ' אעפ"י כיון שחלק מצירו צקרקע אינו שלו אלף דרך מוקח או מתנה שהרי הוא חוזר ציוצל לא קרינ' צי' מארלך או מאדמהך דצצלמא לפ"י ר"מ דעפמא וקוס דאין מצצילין גזל מונס כיחא דצחמים ליכא משום גזל אצל לפ"י רש"י וודאי צצרים תמוהים ואין לומר ככל דכל חלק וחלק יזקק מהלקו לצד ולא מחלק אחיו אצלו מונס שזה נמנע ולי"ע ואין לומר דקיל להתוס' דמה שיונק חלקו מחלק אחיו צקרקע לא גרע מונה דמסיק לרי' דאילן חמניך למילר מצציל וקורא עפ"י כן הנחיל יאוסע את הארץ לישראל וכיון דתנאי יאוסע מהני שיצוא נחילן חמניך למיר' הי' נמי דומחני לענין זה מה שנחלה כל ארץ והא"רין שיניק חלק מצירו משלי' דצצלמא צצנאי יאוסע תרי' כחילו והחילתה חלוקת חרץ הגיע לחלקו והקרקע שיעור יניקת חילנו אצל צחמין ליכא למימר הכי דהא מחזירין זל"ז ציוצל מדע אי לא דאמר ר"י קנין פירות כקנין הגוף דמי לא מלאנו ידים ורגלים דלא אסכחן דמחיי' צכורים אלף חד צר חד ואי ק"ד דלתנאי יאוסע דמי אמאי לא מלא ידיו ורגליו אלף וודאי ל"ד ודוק (שו"ת דר"מ סאלה א')

א"י ג' הרמזים ז"ל כי היסן צצגדים אינו מוצרך מלציש ערוונים ושאר הפוקקים חולקים עליו וניל ראי' לצצריהם דכל שאינו יסן צצגדים המוכזדים הצעוין להתהלך צמוך ולכבד צין צכ"א ערו מקרי וספיר מלי' לצרך צצעת לצציתן מלציש ערוונים כחותה ספירטי' ז"ל על כאשר חלך עצדי יעפ"י ערום ויחף ערום צצגדים המטולאים סימ דכל שאינו לצצו צצדים חלים לכבדו ערום מקרי (שו"ת דר"מ סאלה א')

א"י ד' נקמהקמי צקובע מוזחה תוך שלטים יום צח"ל חי מלי' לצרך כיון דפטור ואפי' לרי' דמתיר לנשים לצרך על מ"ע שהציג מטוס דתחס דכוותי' צלחקים חייצין אצל חכא כ"ע פטורים ויס להציא ראי' מהתיח דחקידים הראשונים דקיד דהלמודא פ' התכלת דמיא למיפקט מדחי' מטיילין חכלת צטלית כיון שארגו צה שלט על שלט דקיל דלי'ית חובת טלית מדרמו צה חכלת אף שעדיין אינה ראוי' ללבושה ואי קיד צצצ' שהיא פטור עשה אף שיתחייב לאחר מכן אין וצצרכין עליו הא לפוס ומאי דקיל השתא דחובת טלית הוא וודאי לריך לצרך על הטלה לילית כדאמר"י לקמן דמי' ע"א ר"י אסכחי' לרי' צי' דרמי' חוטי' וקא' מוצרך לילית וקמפרס צצמי' משוחז

א"י א' סאלת לפרס לך צירד ק"י קע"ד הציא השו' חרשצי' צצנין השיגס בו' סאלתה לנד כ"ו ואיך יקלק חוי צקרקע ממחצונו והוא לא קנה ולא החליף ואונרת כי סאלת דצ' זה לכמה גדולים ולא אמרו דצ' תשובה דצרי הרשצי' קוצצין על א' שמוכר לחצירו צתים שלו דרך מעל צאלף דינרין על מנת שידור צהס המוכר ויעלה קך ידוע לקונה צכל שנה ושנה והוא המי' הנקרא צלשונס סיניס ותקונה נחמיי' צצצ'ר להמוכר שאס יוכל המוכר למליא חליו אל תקונה קרקע צטוח בו' תוך יו"ד שנים חזי יחא פטור המוכר להעלות אל תקונה מן הכ"י כי חצנס הקרקע שהוא החת צחיו ומתהג העיר היחא שהקרה"הי' פטורין מליתן מן להקהל וכן מה שאדם חייב לאחרים הי' מכה מחשצונו ומקדן שלו ואינו נותן ממנו מן שאל השואל חס יוכל מוכר צתים חלו לככות ממחצונו קך אלף דינרין שהוא חייב ליקח צהס קרקע צטוח כ"י לפטור צחיו והשיגס והשיב חרצ ז"ל שאין זה חוי ואינו יכול לככותו כי עדיין לא קנה ולא החליף והרשות צידי ליקח או לא ליקח ומיי' הוא ליתן מן מאלף דינרין ח"ל (שו"ת דצרי רצ מוקלם סאלה א')

א"י ב' ק"י קע"ד צצ"י הציא דצרי ממרדכי צא' שנתן לחצירו מעי'ת למחלי' סכר ואחר זה קלצ עמו צצצית ושאלתה לפרוס לך דצרי' מי תוצע מ"ד מי

תשובה דצרי ממרדכי צרוקין שנתן הוצע קרבו מ"ד המקבל והמקבל רואה לככות לו ומקרו כל מה שנתן אחר הקלי'ה ופקס שהצי' חומרים להמקבל שיאמר האמת על אמתותו כמה הרויח ואס צצציר צלי שום ספק שהוא מה שהרויח לכל הפחות ואס החלי' ממנו מוגיע לכך שנתן לצעל תעבות אין לו לככותו מן הקרן ואס אינו מוגיע לשיעור הוא יכ"ה לו ומקרו מה שאינו מוגיע עדיין ואין על המקבל שום צצצעה שהרי הטוחן אין לו עליו עפנת צרי' ואף שהצותף מהצצצעה שלא צעענה הי' תוך ימי הסותפות שקלצ עמו אצל לאחר זמן לא אלף שלא מלאחי ראי' לצצ' זה ועוד קיל אמאי לא יתחייב ע"י גלגול חיידי דמטציעין לי' אזמן שהי' קצנן מכותף צחנאי הראשון לזה אפשר לומר דמייירי צצכצ'ר השציעו על הזמן הראשון ועוד י"ל דצצעת זקופת וקלי'ית חרווחים חכיל נחלקו שהיחפין אלף סנסאר צציתס דצ' קלוצ דסי' אינו מטציעו וזה ככון ומ"ס צצס הסיך נראה ססגג הסיך צכוונת המרדכי ודוק (שו"ת דר"מ סאלה א')

א"י ג' הרמזים ז"ל כי היסן צצגדים אינו מוצרך מלציש ערוונים ושאר הפוקקים חולקים עליו וניל ראי' לצצריהם דכל שאינו יסן צצגדים המוכזדים הצעוין להתהלך צמוך ולכבד צין צכ"א ערו מקרי וספיר מלי' לצרך צצעת לצציתן מלציש ערוונים כחותה ספירטי' ז"ל על כאשר חלך עצדי יעפ"י ערום ויחף ערום צצגדים המטולאים סימ דכל שאינו לצצו צצדים חלים לכבדו ערום מקרי (שו"ת דר"מ סאלה א')

א"י ד' נקמהקמי צקובע מוזחה תוך שלטים יום צח"ל חי מלי' לצרך כיון דפטור ואפי' לרי' דמתיר לנשים לצרך על מ"ע שהציג מטוס דתחס דכוותי' צלחקים חייצין אצל חכא כ"ע פטורים ויס להציא ראי' מהתיח דחקידים הראשונים דקיד דהלמודא פ' התכלת דמיא למיפקט מדחי' מטיילין חכלת צטלית כיון שארגו צה שלט על שלט דקיל דלי'ית חובת טלית מדרמו צה חכלת אף שעדיין אינה ראוי' ללבושה ואי קיד צצצ' שהיא פטור עשה אף שיתחייב לאחר מכן אין וצצרכין עליו הא לפוס ומאי דקיל השתא דחובת טלית הוא וודאי לריך לצרך על הטלה לילית כדאמר"י לקמן דמי' ע"א ר"י אסכחי' לרי' צי' דרמי' חוטי' וקא' מוצרך לילית וקמפרס צצמי' משוחז

נזדקקה לפניו דכי לא אגדה להושענא מה נעשה אחריה
 איה צי' דנאמר עצדה להושענא ועוד איך יתכן לומר לא אגדה
 למויפק צי' וכי אגדה לשונה צעינן אלא הדבר צרור דציית
 צדליה כתחלפה ולי' ולא אגדה למויפק צי' וכן הוא בהג"ח
 פילתי המציא ואיכ' דיכו של תפי' קתור מכת הגיה' זובלחיה
 נמי הדבר פשוט צגמי' דקום הזמנה צעולם לאו מילתא הוא
 ודוק (שׁוֹת דרימו שאלה א')

סי' ז שאלה לצאר כך דברי רש"י פילתי אין עומדין דליד ע"ח
 וז"ל מתחילת הצרכה טעמה זה וממילא משהמע דגומר
 מוננה והלחה אלמא קדרה לריך לחזור ולחומר עכ"ל סדצרי
 אלה לכאוי' הם תרובתא לרצ חקי

תשובה דברי רש"י צוררים הם דק"ל ז"ל ומאי היוצתא
 הא מותני' מיירי צעוצר לפני התיבה טעמה ואילו
 יודע אחת מהצרכות ולא דולג דאי דולג אמאי יעבור אחר
 תחתיו ואף שצמחני' פי' ז"ל דאיירי דולג צלחיה לריך לייצ
 פי' שצמחנה שהוא דלא כמאן דאי כריה מלתא חוכן הוא
 מהחיל ואי כרי' יחזור הוא ייאמר אוהה על הקדר וכיון
 שאין כאן דילוג הרי השני העוצר תחתיו אמרה אף שלא
 צמקונה ואי כריש ע"כ איהו נמי כרי' ק"ל מדלח קמותי
 אלא לריה על הקדר הוא אמרה שהרי הראשון דרך משל אמרה
 עד השיצה שופעיכו ואין לשצט הגי' שצגמי' דמוכח צתוק' דגי'
 ככונה והשני אומר מהשיצה שופעיכו ואילך הרי הכל נאמר
 על הקדר ומה זה ענין לדולג אחת מהצרכות וכזכר שלא
 צמקונה והיינו דכי' ז"ל וממילא משהמע דגומר מוננה והלחה
 ר"ל הרי טעמה צמחנע השיצה לאחר שאמר כבר שופעיכו
 כצראשונה ויוענינו כצמחילה וחסר מוננו גון ואנחה ונולך
 עליו ולא ידע לומר יתר אשפעינן מתניתין דמהחיל השני
 מהשיצה ואילך וחומר כל מה כאמר הראשון דאי לא היה הול"ל
 מתחיל מתחילת הצרכה ודולג מה שאמר הראשון וכיון שכן
 ע"כ ק"ל להנא דלריך השני לחזור ולחומר על הקדר אף
 צנדי' ואי ק"ד דלמלעיית יש להן קדר הול"ל מהחיל מלתא
 חוכן ולרי' ניחא דמתני' צמכח ואילו יודע לומר ועד מקום
 הטעות כקדר נאמר ומקום הטעות ואילך לא נאמר דבר
 ופשיטא לחומר כק"ד מנקום הטעות ואילך חצב דולג סכצר
 נאמר איזה צרכות אי' לחזור ולומר מה סכצר אמר כיון
 שאין להם כדר חצב צרכה אי' כמות שהוא ודאי יש לה קדר
 חצב לריה קשיא שהרי הוא אמר אמלעיית יש להן קדר ודוק
 (שׁוֹת דרימו שאלה צ')

סי' י ק"י תמי' ה' פסק וז"ל ויין מותר לשתות הן
 רצ או מעט דברי רבי' מתמימים כו' טוצא גריד
 פורתא קעיד כו' ואיכ' האיך כתב רבינו הן רצ או מעט ותיכילו
 דרוק הוא מלוד וצעיני' דברי הטור מוכרחים צגמי' דפקמים
 שונזיל' הצי' דלומר רצא מנח אמינא לה דחמתי' מיגרר גריד
 דהנן צין הכוכות הללו אם רולה לשתות ישנה ואי למרת מייפעד
 קעיד אמאי ישנה הא קאכיל למלה אכילה גבה אלא ש"מ
 נגריד גריד ואי כדברי התיב' קשה טוצא והא רצא גופי'
 מורה דפורתא מייפעד קעיד ואי דיוקא דרצא מנהני' דיוקא
 הוא אמאי הנין צמחני' קהנא אם רלה לשתות ישנה הן רצ
 או מעט ועוד דצגמי' דצרכות נמי קשה דקא מפליג צין רצ
 למעט ולא יאי' שיעורא אי מקרי טוצאן אלא ע"כ כל שפוחה
 יותר משתי רוב רציעוה טוצא מיקרי להכי הנין קהנא אם
 רלה לשתות ישנה שהרי ע"כ הוא שותה הרי רובי' מהרי כפי
 קדמאי וכל שהוא שותה יותר טוצא מיקרי לכך התיר רבינו
 הטור לשתות הן רצ או מעט כיון שקופו לשתות הרי רובי'
 כפי קדמאי ה"ל טוצא ופורתא היינו פחות משני רוב רציעית
 ואדרבה דברי ת"ש שהציח הצי' ליע"ל ל"א (שם כאלה ג')

סי' יב יורה דעה ק"י קליה ה' כלי' היין צבי' הציח דברי
 הרמזים צפי' י"א וז"ל כוס של חרס ששתה צו הגוי
 אסור לשתות צו כו' ונהקשו הרצה ודמו הנוקמח שאין כתוב
 זה הדיחו צפתי ידים ואמרו שאין לה משמעות וצעיני' היא
 הנוכח' הנכונה וכך פי' אסור לשתות צו פעם ראשונה וסכי'
 יין דקהנא כפי' דיוקא יין אסור לשתות צו חצב מים ושכר
 וכל שאר מיני' משקה מותרים לכתחלה כדלמרי' צהדי' צגמי'
 חצב אם שנה פעם ראשונה ופני' מים או שכר מותר לשתות
 צו צשליסי' יין סכצר הלכו לחלומי' יין סצו צפתי' פעמים
 הראשונים ששתה צהם מים אף שלא הדיחו צדי' שהי' מלופה
 צאצר שהוא חלוק חצב של חרס צלתי' מלופה לריך תדהה
 ולא כפי' צשתה צי' פעמים צלי' הדמה ודוק כי צזה נתייצצו
 שהרי

כל הקו' של הצי' (שׁוֹת דרימו שאלה ג')
סי' י הקשה חלי' היה מו"ח הצרכה יחמי' שלי' ירוסלים'
 עי"ה"ק תוצצ צהיותו פה עמונו צקינן הע"ג לפיק הא
 דתנן על סקה חדשים השלוחין יולאין על כקליו מפני ההנוכה
 קזה קותר למיש צטעות העדים דצתר רוצא דירחא לא טעו
 איכ' מפני סכצר מפורקס קציעותא דירחא ואיכ' מאי לורך
 לשליחת העדים ללורך חנוכה שהיא צתר רוצא דירחא וממילא
 הוא מפורקס לכל האדם זו היא קושייתו והצפתי' לו ללא דמי
 להדי' כי אוכלא לדנא דוודאי כל קציעות המודקס שהוא יודע
 לצ"ד שצחותו העירי מתפרקס והולך לכל חכמי' העיר כיון
 סכצר עצרו רוצ ימי' החודש ואין זה ענין לשליחות שלוחי
 הצ"ד שאם לא ילכו השלוחים מצ"ד סצירוסלים לקוריא או
 לגולה מתיכן ידעו הצ"ד סצקוריא או צגולה צחיזה יום קצעו
 צ"ד סצירוסלים את החודש ואפי' צתר רוצא דירחא לא יתפרקס
 חללס ולא אשכח צגמי' אלא דהרי ירחא חקירי קלא איהו לאו
 שהוא חודש אי' ואף צו לא שפענו אלא סיתפרקס צצ"ד ולא
 לכל הנך שאר איכ' עד רוצא דירחא וזה צרור כשמש אחר
 סידעו הצ"ד הקציעות אם לא יפרקמו ע"י כרוח ואי הקשימי
 זה זמן רצ אמאי עצדינן שצעות צי' ימים כיון שאי' לטעות צומן
 חג השצעות צקציעות ריח שאם יצצרו אדר ה"ל הרי ירחא
 מלאים דהרי שצט הוא מלא ואכ' גם אדר מלא הרי מריח
 ניסן עד חג השציעות יתר משתי חדשי' שלמים וצודאי קלא
 איהו לאו דמיל' הרי ירחא חקירי אי' תרי ירחא מלאים וכיחא
 לי דמקום גזירה לחוד הוא דעצדי' תרי יומא כדלמרי' צגמי' חכי'
 דמטו שלוחי ניסן ולא מטו שלוחי תשרי דגרינן תשרי מטו
 ניסן הי' גזרי' שצועית מטו פקח וקובית (דרימו שאלה ג')

סי' יא צקפרי ק"י קליה כתצתי דקיט ע"ח דעד האו"י איני
 זוכר יבול לחזור צו לאחר זמן ולומי' נזכרת עתה מלאתי
 צקמיע ק"י כיט ק"י ח' הציח צצט דמו וז"ל ה"ה כשאמר
 תהילה איני זוכר עתה יבול לחזור ולומר נתתי אל לצי וכזכרתי
 משאיכ' כשאמר תחילה קהם איני זוכר דאין חוזר ומגיד כיכ
 הראש' צתשוצה כלל כיט ק"י אי' עכ"ל ודצרים אלו קותרים
 דצרי הכז' אמנם עיינתי צתשו' הראש' שם ומלאתי שם ז"ל
 לא דקדקו דצצרי הראש' והאיפוך מוכח מדצרי' וזה הוא
 ששאול שאל צלשין זה אציגדור הציח עד אי' קראה אציגדור
 דר צצתים חצב לא נתן לצ כמה שנים ראה איהו דר צהם
 ולאחר שצועיים חזר ואמר נתתי אל לצי כמה שנים דר צהם
 וזכרתי שם שני חיקה עכ"ל וע"ז השיצ הראש' וז"ל ואומר
 דצר זה הלוי' צדיינים האיך שמועו לשון העדיש כי לשון העד
 הכתוב צשטר יש לפירכו על שני דרכים אם אמר איני ראייה
 רלוצין דר צצתי' ולא נהתי צלותה שעה לצ כמה דר צה הרי
 הגיד שאיני יודע לו עדות כו' חצב אמר איני זוכר עתה כמה
 דר צו יבול לומר נתתי אל לצי וזכרתי כו' ומתוך לשינו נמי
 משמע שצוחהו שעה שדר צו אי' יודע כמה דר צו אלא שעתה
 אינו זוכר כו' ואם נזכר אחי' אין זה חוזר ומגיד ומהוך
 הש"י ר"י משמע שאמר העד צלשון אחרון שכתצתי שהשיצ
 שהשני אמר שראתו דר צה כצר אמר שאינו זוכר כמה שנים
 משמע שהי' יודע אלא שעתה אינו זוכר עכ"ל דוק דצצרי
 והמלא שולת עתה אינו מריצרי העד אלא הוא פי' שופרס
 הראש' ז"ל דצצרי העד לפוקי קלא נאמר שכוונה העד היתה
 צראשונה להגיד כי צאוחו הזמן קדר צו אוחו האי' לא נתן
 העד אל לצו לידע אם דר צו שני חזקה אם לא ואם כך היתה'
 כוונת העד צראשונה ה"ל כאילו אמר איני יודע דשוצ אינו
 חוזר ומגיד וזה הדרך הראשון שכי' ז"ל חצב אם כוונת העד
 לומר שצאוחו הזמן לא נתן אל לצו לידע כמה דר צו אלא
 שאומר אינו זוכר שפי' שהוא מקיפק עכשיו אם דר צו צאוחו
 זמן שני חזקה אם לא יבול לחזור ולומר נזכרת כי האומר
 איני זוכר אינו באומר איני יודע אלא באומר איני מקופק
 ואין כאן הגדה כלל וממילא יבול לחזור ולומר נזכרתי והוא
 הדרך השני וזה מוכרח מדצרי' ז"ל שכי' ומתוך לשינו נמי משמע
 שצאוחו שעה כו' אלא שעתה אינו זוכר והרי דצצרי העד לא
 הזכרת מלת עתה ולא כיו"צ אלא שפרצ ז"ל תרגס כוונה
 העד שעל שעת ההגדה הוא הי' אומר קלא נתן אל לצ לדעת
 ואיכ' צאומר איני זוכר קהם קדצר צרור שעל שעת הגדה
 הוא אומר שאינו זוכרו ולא על שעת מועסת הדצר צרור
 שיכול לחזור ולומר נזכרתי ועוד מדמשמע לי' ז"ל מתוך תשו'
 ר"י שכי' שהעיד אומר שאינו זוכר כמה שנים כדרך השני מוכח
 צהדי' שהאומר אינו זוכר קהם באומר אינו זוכר עתה דמי
 שהרי

צפס ריי דאפי' פוגג אקור דכאן ליכא למיחס סמא ירצה צמוד דחייב לסמא יודע ויאסרו חף היתר סריצה נסא'כ צהפיל אי לים חייסי' סמא יפיל צמוד ואף אס יודע אינו מפסיד צוריקתו כלום שהרי צלחיה כולם אקורים עכיל ואין זה כלום דלכתי תקפה לית נהרסקו צפי' קיח וכן צפי' קיי עלונו צצ"ח סנסחטו צשווג וצדדי' פסקינן כריי' צנהפלטו ועוד מלי פסקא מיי לא עסקינן דלא הי' חסר חלא חלק אי' מקי' והסלימו והתח נמי לאו צאיקורי הנאה עסקינן חף דצגמחל מייירי צצצעה ע"ז הסור צאיקורי חכילה מייירי ואיכ כאן אינו מפסיד חלא אורו החלק צאכילה וגבי שם הרי הי' מפסיד אורו חלק שחי' מותר צהנאה למכור וסרי' הוא מוליאו מן העולם ושמה יאמר דגדול הספקד סצין חכילה להנאה לצין הנאה ולא כלום וחלו דצרים שאין להם סיפור וגם מייס הצ"ח צצס אריס דמייירי קודם שנודע לו התערוצות אי' להעמידה ככל דאיכ למה כי' הסור והשיג על הסמוג' סלריך חקירה חכם אס רצה עליו דחא איכא למיחס סריצה צשווג לאחר שנודע לו התערוצות גם מייס צע"ז אינו נכון דנוי לא עסקינן דנפלו לפנינו והתפלעו או נהרסקו לפנינו אי' ריצה עליו צשווג לפנינו והתח נמי כפל אי' לפנינו ודוק והנלע"ד צבור הי' דצין צריצה עליו או התפלעו ונהרסקו מן הדין מותרין הן שהרי י'ס כאן ששים וסס כצטלו חשציתן ומן הדין גמור אפי' צמוד הי' להם להיות מותרין חלא שקבס הוא שקבכו חכמים צמייד חלא צשווג מוקמינן ליי' אדיני' ולא קבקינן ליי' אטו מויד לאשקוי' צנפל אי' מהס לים דמן הדין גמור הי' ליי' לאקיר' ולימר דכל דפרוש מרוצא פרוש ומן חסיהר נפל והאיקור' כדקאי קאי כמי"ס הוקס' צפיק התערוצות חלא דקל הוא שהקילו חכמים צקופן כלפי' שהמירו' עליו' צהחילתן ועי"כ לא הקילו חלא צנפל מעלמו כדמשמע ליי' כשאל דריי' ונפלו אי' מהן לים וחדוש הוא ואין לך צו חלא חידושו ואין כאן קבס צשווג אטו מויד דאדיני' קאי ואף סמדצרי' הסור ומשמע דקבס הוא אטו מויד וכן כי' הסוקי' צפי' התערוצות לאו דוקא חלא הרי הוא כביס למה צלחתי לא הקילו צשווג נמי כצנפלו מעלמו וכן לדעה חר"ש קודם שנודע התערוצות הי' כנפלו מעלמה ודוק כי זה נכון מאד צציקרן של דצרים חללו (שם שאלה ו')

סי' ב"ד כקפ' משנה הלי' איסורי' פיי' כי' כמתחלל צעד הרמזים ז"ל ואין מכל אלו תשו' על רצונו ז"ל דחיל דהנך פילגשים היו' אמה העבריות עי"כ ואינו תמה אטו אמה העברית פלגש הי' יחלא משייערה הי' אי' גמירה ותרמזים ככר כי' שהפלגש הוא צלל כהוצ' וצלל קידושין ולא עוד שהיא כנשואה ומקרה חלא הוא כמשפט הצנוה יעשה לה ואס אחרת יקח לו אחרת כקוטה ויונתה לא יגרע וזה משפט הנשואין ולשון הרמזים שכי' אקיר' צפלגש חלא צלמה העברית' צלצד כותן ומקום לעשות שהלמה אחר הייעיד פלגש הי' ואינו כן חלא כוונתי שאין סס לך להדיעו' צצבול צלל קידושין חלא אמה העברית' חף שאיכו מקדשה עכשי' ינראה כאילו צובל צלל קידושין ויעוד להן הן קידושו' (ש"ת דרי"ג שאלה ו')

סי' ב"ה כתצו' הסוקי' צבתיצות פי' המדיר די' ע"צ ע"א דיה וקפירה לה יח"ה אינה מצרבת וזה על קפירתה כמו שצדרכין על קפירת העומר כו' וי"ל כו' חלא וזה שאס הראה הקהור אין לה לוונת עכ"ל לכרו' קשה מוח דפיק דפקמים די' ז' ע"צ דלא חייסי' להך קצרא דלמא מקלקלל כדי' שלא לצרך צתחילה דחא וקיק' ר"ח חוץ מן הטצילה צלצד חיהמר ונודס דלכתי' צצרא לא חזי וניחא ליי' דעי"כ לא דייחין הך קצרא חלא צגמרו צידי' אדם כגון שופר שחיתה ומינה חלא צרוחה דס דלאו צידיה קיימי' מלהא קצרא הוא ואין להקשו' שציום הס"עי' מיתה הצרך והקפור' ותצבול דאף לאחר טצילה אי' חזי סתרה ואין להקשו' דהצרך והקפור' קמוך לחשיבת דעי"כ לייכה הי' לקציר' כשיחיר' היום סמלות הקסי' ומחילת היום סוח כמו קפי' העומר סמלות צצילה חייב נשתחשך וצו צתחילת היום חייב חלא ראו סכומים לעקור עיקר דין תורה נוסוס תקנת הצרכה שהוא מצדריהם ועוד אי' לאומרה דעי"כ הוא לייכה לצרך צצוד יוס ודאי וכיון שאי' ללמס כאותה שאמרו שצו' שאוכל ככר זו הי' ועצר היום ולא חכ"ל פטור דחיל' התראה פסק ומיילא נשאר חייב סיפור שחובל לראות אורו יוס ואפי' חת"ל שציום ודאי הוכל ללמס עי"כ לייכה לתקדים קפירתה לצין השמעות ורשיית' לבי' נמי קותרת דשמא יוס הוא ואי' תקפיר' צתחילת היום ותצרך חייב צצעה סחא צצוחה סאין רחוי' קותרת דומי'

סאין תוראה זו נכונה אס הוא ייחס וילך לו למי יחוס לממרס וכיל' סדצרי' הרמזים נכונים מהחוא דרצ' אפי' דחיל' אמה זקנה ושגס הרין תמה עליו ואין ספק דלהרצ"ד אין ענין הגומי' למי סנטרפה דעתו דאמו דרי' לא נקורפת היחה וצידה לסמור אי' ואינה לייכה לסומרים אחרים חלא סתיתה מלכרה לרי' לשלול ממונו דצרים קסים וכשייחנה וילך לו ומיילא חקיה דעתה אשאלות קסים ומתנהג כדרך עולם חלא צפוסים סאין צידס לסמור אי' ולריכים הם לסומרים ומתנהגים אס דעת הצן אינה יכילה לקצול ספוקה מיי' יחוס ומיי' יחמול עליהם חוץ ממנו ודריק (קס שאלה ו')

סי' כ"א שאלת דפס' לך דצרי' הרמזים חלי' גביצה פי' ד"ד ופי' ז"ל הי' קרן הגביצה קוה מלה ואין הגבצ קוה חלא חמייסיס הרי זה נמכר ושאר הקרן עליו חוצ כו' גבצ ומכר וחזר וגבצ אס לפני גבצ הי' נמכר פעם סנית ואס לראשון גבצ פעם סנית אינו נמכר סנית עכ"ל שלכחו אינס לא כפי' רשי' ולא כדצרי' הסוקי'

תשובה אין ספק סדצרי' הרמזים הם כפרסי' זילת מה סכי' ז"ל הי' אס גבצ וממכר וחזר וגבצ ומיילא חפשי' חוזר וממכר דמשמע אפי' גבצ לראשון חלא לא קיל' ז"ל כותי' משום דמשמע ליי' נשנה שלמה כאן צחים אי' אינו נמכר וכשנה צסוס אופן ודוקא צצני' חלא הוא דמשכח דממכר וכשנה לא לזולת ומה דק"ל להתוס' על פרסי' יחא ליי' להרמזים צמאי' דפקק דאינו חוזר וממכר ועי"כ הוא פוקק כתיק דרי' חלא דצרי' הסיו' וכמזכור' דצצרי' צדדי' וצדצ' זה הוא קוה ואס דצרי' חתיק חלומר' לחוזר וממכר צגנצו קוה חלק הוא קוה חתיק ועעמו משום דק"ל דחאי דקחומר' רצה חלא זכיינו ר"ח לצרין כו' הי' נמכר צגניצתו ולא צחלי גבצתו הוא תשו' נלמה עד סתכרי' לרצין לחזור ומקצרתה וזה וקיל' שחחא צחר שחזרו דלא מיקרי' חלי גביצתו חלא כסנמכר סנית על מחלי' הגביצה האחרונה שהרי ככר נטהלס חלי הראשון מממת וממכרו ואין עליו עתה חלא חוצ מחנית הגביצה חלא צהמכרו ראכונה צעד חלי הגביצה זה לא ככלל לא צנויעוס ולא צחלי גבצנו שהרי כל הגביצה הוא חייב וכל קווי' גישו קווי' לו להגבצ ולמה יחא נסכר הגובצ כפליים (צצריך גופו) צכל חטאתיו סלא יחא נמכר ככלל ואין זה ענין לגובצ שצוים מאדם אי' שאינו נמכר וכשנה כיון סכצר נמכר מיתה פעם אי' עיי' אדם זה וגם אין כיון לקו' יותר מחטאו שאינו נמכר ככלל כיון שלא הגיע חטאו לצרך כל גישו אינו צדין סיתצוה כל גופו וצוה נסתלק תמימת החוקי' על פרסי' צממרס דחאי דרצה ואציי' דלא כמותן דודלי' כרצין חתי ורצה לסעמי' דקיל' דזכיינו ר"ח לרצין והדרי' צוה כחמור' והשתח פירוקא דרצה כחזרתה לרצין ואציי' נמי חכי' קיל' דמתחיתין והוא צריי' כמשנה אחרונה דלאחר חזרה חלא דפליג' נלי' צקצרא צגניצתו סוצל משמע ומוקי' ליי' צלדס אי' ושני צחלי וחייו פיקקא דרמזים צלי' סוס פיקפוק חלא סהרצ המגיד נראה דלא קיל' הך פירוקא דאיכ לא הוי קהס לן קתומי' ועוד שלפי דצרי' אין מקום למייס ז"ל ואפי' דאמר רצה חלא זכיינו ר"ח לרצין לא אמר סיהא חלכה כן ונראה דלתחי' קיל' דחיק' תרתי קתני' חדא דגנצו חלק צצוה חיק' נמכר ועוד דין סני סחור' וממכר הי'כא דשייך כגון צצתי גביצות לרצה וצצני' צחלי לצציי' ויחא לא פליג' חלא חריקס והדין חשני מוקכס וצוה נסתלק קי' הסוקי' דוק (שם שאלה ו')

סי' כ"ב יוד' קי' קיי' רחיתי כי' על שם מותרים ומתראדי' על חתיכה צקר סנמלה מלד אי' דלא סרי חלא אס לך הנמלה למעלה חלא אס הוא למטה אקור דדס אינו מעפעפ ומטה למעלה כדחמרי' לקמן וטעות הוא צידו דלא דומי' להדרי' כי' אוכלת דלמא ואס כדצרי' אמאי' חלא כאן סתס דמותרת ולקמן פסק צדדי' דדס אינו מעפעפ למעלה ועוד חריגילת סנמלחה צצפים הי'כ ונסכחת לה דצרי' אס לא צעמוד ומגלגלה וחלו דצרים צצלין וצין חולכה והוצאה נחמלק לו דודאי המלה מוץ' דס ומשכו אל המקום אסר הוא סס צין מלמטה למעלה וצין מלמעלה למטה ואדרצה צדוק דצדצ' סנמשך מלמעלה למטה מלמשכו מלמעלה למעלה וזה הוא דצד' סתסכל והחוס' וכיחו' חלא לענין הפעפות דחייו לראליכו ממונו ולהלחה אין כח צדס למעלה מממת רתיחת המלחה מלמטה למעלה חלא לזוז מלמעלה למטה וקיל' (שם שאלה ו')

סי' כ"ג עוד רחיתי כי' משי"כ הרצ חזי' לתרין קי' חציי' קי' ליי' דצריצת' עליו' פוגג ספק הסור דמותר' וכסי' קיי' כי'

הדק דפקמים דלמתי דקליק חדעתין דחייסי' דלמא נקלקלא
 הי' מצרכין אחרי' הא כתי' לכו מלמא הוא דמיכ' לא למרו' התם
 סומכין אחרי' חלל' דחייס' וכיוצ' שאפשר לסמוך הצרכה למלוא
 מחארי' עכ"פ הוכי' חלל' כחאן רב המרחק בין עסיות המלוא
 שהוא חספי' דחמיל' היום וצרכתה צקופו ועוד דלכתי' לא
 פלגי' ומחשק הסתירה דעכ"פ לריכה הוא לצרך צבור היום
 ודאי כיון דליא ללמלס דלאחר טעבר יום חספי' אין לצרך
 על מה שקפדה ציום חספי' ועדישה מליתיה שאלונו דעל צדיקה
 המון שלאחר הספקה אין לצרך והוצה היל' לענין הצרכה
 כענין חספי' עלמנה ומחודצ' דחסו' י"ד תי' דכיון דהרשות
 צידה שלל לטובל לכך אינה מצרכה ולכאף עזילה גופא וסחמיטה
 וכתי' הוי תיבתה חלל' שהקצו' צידה דאגז שחיסה קדשים
 שהוא חוצה תקנו צכל שמחיותו ואגז טצילות שחיל' צלעדן
 כגון ה' טצילות סכיג טובל צו ציום וטציל' גר וגו' וירח תקנו
 צכל ואגז נתי' להרומה דלא קגי' דלא חכל תקנו צכל הנכילה
 ופס' לן קוכה דאי צעי' לא חכל ואפייה מצרך והאי כתי' לאו
 תצרה הוא דהא איכא ליל ראשון דלא קגי' דלא חכל וזכא
 נמי סינה דלא קגי' דלא יסן ואיכא נמי ישיבה והילוך וקיוול
 דאיא צלעדן חלל' יקצמו צרכתן עד סעה חכילה וצעיני קוי'
 החוק' מעיקרה ליתא דחיל' קודם חומרה דר"ז דהוי' צקלין
 צפתחי נדה וזיצה חס"נ דוצה היתה מצרכת על ספי' טצנה
 יומי' נקי' טבה טהם מלוא דלוי' צמנה חכל חילדח צהר
 חומרי' ר"ז שאין עבלי' לדקדק ולהצדיל צין נדה וזיצה דרובא
 דרובא נדות הן וקופרה טצנה נקי' שאינה חלל' חומר נשים
 שהחמירו על עמון מחמה ספק לא עדיף מדמתי' סנפריסין
 אותו ערוס מטוס שאינו טעון צרכה כיל' (סו'ת דרי' שאלה ו')
 סי' בו חתז הרמזים ספק צהרה מהל' חקי' העכורים דיו'
 דפלות הרחש מוהר ללקוט השלה צמקפרי' וצפלות
 הזקן שחמרי' כי לפיכך חס גלה זקנו צמקפרי' פטור דמשמע
 חכל חקור וכצ' העיר עליו צבי' וקוצר דלאו דוקא והוא
 דוחק צרציו משה דדייק וגריס והנדרה צעיני דקיל' להרמזים
 דמחורה הטחמה פלות ליה לן צמקפרי' ביון שאינו מחסית
 מחורה חכסי' וקישוט נשים הוי יס' לאוקרו ומתכ' נמי דייקא
 דלא קתני חלל' אינו חיי' ולא מותר והיינו מטעם קישוט
 וצפילות הרחש לא סייך דלדרצ' גידולם וקערוס נוי' להם כיל'
 (סו'ת דרי' שאלה ו')

סי' כו מכות פ' חלו הן הגולין י"ו ע"א הוסי' דיה חילן שהוא
 לפנים תימנא דצפי' כ"ל כו' דגגות לא נתקדשו כו'
 עוד י"ל דמיי' צחילן טענפיו מרובין ואויר ירוסלים כירוסלים
 עכ"ל ועי' רי"נס דהאי דגגות לא נתקדשו היינו צלויר העזרה
 ולא צלויר ירוסלים דהיינו גגות ירוסלים ותימנא ל' דחתם
 מוכח צהדי' גגות דחף חירוסלים קאי חך דגג' לא נתקדשו
 דפקי' ל' דכזיתא פיקחא ותיבולים טקע אגרא מתי' לאו
 דלכבי צחירגא ומעני' לא דלכבי צחרעל והא טקח קדשים
 קלים דנלכלין צכל העיר וז"ע (סו'ת דרי' שאלה ו')

סי' כ"ב צפקרי' סי' כ"ה צעיני' נלמנות הרופא על חלצ האשה
 שהוא חרסי' שאפי' רופא קרוב נלמן על ככה חקר
 סס וכ"ל והנה עיקר נלמנות עד ח' צחיקורין כתצו החוק'
 צריס גיטין צדיה עד ח' נלמן דנפקא לן מנדה דדרסי' צפי'
 חמדיר וקפדה לה לעלמה חרי' שהוא עלמנה נלמנת על ככה
 ואין לך קרוב מלדס חלל' עלמו ועוד סגג חחכס חז' דלענין
 פיקוח נפש חפי' רופא ככרי' נלמן כנו סכ' ז"ל וחף שהוא להתי'
 חיקורי' כריחות ומיתת ציד כחכילה יוכי'פ וחילול טנה כ"ס
 שהוא נלמן לחקור חלצ האשה זאת על צני' מטעם פיקוח
 נפש וכיון שאז"ש עפי' רופא ככרי' חקור לכו להניח להאשה
 זאת להניק צני' טוב אין הועלת לולד צמניעה נכחין והרי
 דין כחשה טמקה דדי' ולא יקח מעולם טמותרת להנשא כ"ס
 עפי' רופא ישרל חף יהיה קרוב וז"צ (סו'ת דרי' שאלה ו')
 סי' כ"ב חינו צה' חוכלה צהגיה ט"ע הוצא צני' קיס' רליג
 צס חציאקף כ"ל ראי' צרורה למי' צהגיה ד' מוכר
 כסק סוגים לחצירו צחוקה לרוף שהמקח קייס דחיל' כמין ח'
 מהא דלמרי' פ' טצונות דדייבין דף מ"ג ע"א שאני' ונירה
 חולל ויכול לגורדה ולהעמיד על חמשה לוטרין חרי' דלא מקרי
 סני' מיין חולל ויכול לגורדה ח"כ צכסק סוגים חולל ויכול
 ללרפו ולהעמיד על כסק לרוף מין ח' הוא חלל' דחיי' ל'י'
 ונה דציני' וציני' ונרלה דחפי' טמות מוכדי' חוכלה לריך
 להקלים ל'י' מה דציני' וציני' דחיל' כהחיל' דלמרי' רצח כל טצמידה
 וצמסקל חפי' טפחות מוכדי' חוכלה חחר ח"כ טחנה עמו לתת

לו עשרה לוטרין כסק לרוף ולא נתן לו חלל' טענה טנותן
 לו עוד ליטרה והמקח קייס והיינו חין יכול לחזור דקאשר
 חציאקף וזה דלא כצ"י סס (סו'ת דרי' שאלה ו')

סי' ל' שאלה ח' ימות למיעצד עוצדל צצרכה ראיית חמנה
 מוכי' סכין לכי' סני' כדאי' דהלמודל ופקה הרמזים
 ז"ל וסאר פוקקין ה' כיון טצנרוך מציא פ"י חחר צסס חירוסלמי
 תשוברה חמה חני' חס ילאו חותן הדצרים מסי' טעל הערוך
 ז"ל טלדעתי חמפרס הואל טגה דכיונת חירוסלמי
 טקצור ח"י טכוונת ר"י חאי' הדל דתימנא צימות הגטמים וצלד
 ללחר ג' ימים חיל' לפרס חמנה צתקופטה ולצנה צתקופטה
 ולא חיל' דלא קאי חלל' חרקיע צטהרתו בעין חותם שאלונו
 דהלמודל חמר ר"י צן לוי' חרואה רקי' צטהרתו חומר צרוך
 עמי' צימתי' חמר חצ"י כי חתי' מיטרי' כולל לילי' וללפרי' חתי'
 חיקמחא ומגלי' להו לטמי' חלל' טחלוק צמקל' דהלמודל
 דידן קגי' צחד לילי' וצירוסלמי צעי' טלטה ימים חה הדין לא
 חצי' טיס ח' מן חפוסקים מטוס דצגמי' חמרו ופלגי' דפרס
 צי' חרי' חמר מיוס טחרצ ציהיו לא כרלה רקי' צטהרתו
 וכיון דטלוגהח חיל' צגמי' נקטי' להקל וממיל' חידחי' נמי
 חירוסלמי חלו חלצ צעיני' חמה צתקופטה לא פ"י צירוסלמי
 ונה כי צרור ח"י צעיני' שהוא חזרת תקופת חמה לחמילה
 ומקומה צעת צריאה העולם וחני' חמה ח"ך יתכן להעמיס דצרי'
 ר"י צפירוש מלה חמה צתקופטה או לצנה צתקופטה וכי' ציום
 חמעון חין חמה ולצנה מקיפיים וחולכים כדרכ' חמיד חלל'
 חדצ' צרור טעל רקי' צטהרתו הוא חומר ומלה תקופה חמנה
 חינה חלערי' חלל' על סיני' חקפה וחזרתה לנקודה חחול' כחות'
 טעני' צעידי' צל לרצעה מרצעה בעין חתקופה ח' טמורל
 חין צין חקופה לחצרתה כו' וצמנהדיין על ג' דצרים מערצין
 על חלצי' ועל חתקופה וכחלה רצים דהלמוד וצין סיה"י חיקף
 קטן כרציעיה טבה או חיקף גדול מוכי' לכי' טנה טחיל' חיקף
 מחזור גדול ואס' חלמר טחרי"ף לא ח"י גורס כגריסחמי'
 דהלמוד חמר חצ"י כל כ"ח סנין כו' כיון טלל' חציאו צהל'
 חף חתה חמור טקצור ח"י לצרך על כל חקופה וחקופה
 וחלרצ' חקיפות חקנה ועכ"פ מודה חיל' טצתקופת כיון טל
 כ"ח סנין לריך לצרך לפי דרכיו למדנו טענה חמוצי' חירוש'
 חחיל' לענין חמה צתקופתה חולצנה צתקופתה ומלוות כסרין
 שאינו ענין להס' ועוד טעות סני' טלף לענין רקי' צטהרתו
 דעלי' צודאי' קאי חין להציאו להלכה כיון דטלוגתח הוא
 דהלמוד טלנו ולא חישטסי' לא עדיף חירוסלמי מקצרה ריציל'
 טצתלמודה דלא קיל' כיון דלפרס חרי' פליג' על' והוא
 טסק צרכו' ועיד' דהוא צהרה מדורו טל רצח כדלשכחן צענכית
 חיל' רצח לפרס ליעל' לן מר מחי' מייל' מעליותח דחאי' עציד
 ריה וצצרכות פיק ד"ח ע"א ח"ל רצח לפרס ליעל' לן מר מחי'
 מייל' מעליותח דלמרת מטעמי' דרי' כו' חני' חמה על חרלצין
 טצקפרו ס"י ר' דמיה ע"צ טעתיק חרואה רקי' צטהרתו חומר
 צרוך עמי' ח"ך לא טה לצו חמה טכחצנו ואפשר דאגז טיטפח
 לא דק חדע טלל' טעתיק חפי' טעליו צגמי' וחללעכ"ד כחצתי'
 (סו'ת דרי' שאלה ז')

סי' ל"א חמרת טכחטפקת צצח על הטחפה ככעני' נדה חס
 חיי' עבלי' מטוס נדה דלוי' או כיון דלמרי' דעס
 חדומה לחמור כיכהו חין דמה חלל' כדס כותים טחול' כדס
 צהמה חלל' טחכמים גזרו עבלי' טיהיו חוצים לכל דצרי' ונכג"ז
 על הצ' עבלי'

תשוברה מטכתינו הוא צפי' דכריותו חלו מציאין קרצן
 ונלכל כו' וכן טפחה טהפילה מצי' קרצן ונלכל
 וחי' לאו שהוא טמחה ליה דלוי' לא חיתה מצי' חקרצן כלל
 וכ"ס טלל' ח"י נלכל טהרי' מליקת חולתה חעיף כצילה חיל'
 חלל' טטהורה חחירה צמחוי' קרצן חטלות טעוף חלמורים
 צהורה וצפי' דפקמים ד"ס ע"א צדיה טטפחתי' טל מליק' כ'
 חחוק' צתי' חמרי' צהדי' דצ' חל' צני' חין לי' חלל' צכילמנין
 לרצות טפחה מטחחררת חין מטחחררת חיל' חשה וחני' חמה
 דמה להס' חלל' ח"כ והלל' מטכתינו חיל' וחי' מטוס דמיי'תי'
 לה מקרה חדל' דחין זה מדרך חצאים חמרי' דהלמוד ועוד
 צגמי' סס חמתי' דלעיל' חמרי' טפחה מניל' דחיר' צני' חין לי'
 חלל' וכי' טפחה מנין חיל' חשה מלי' וכן טפחה קדיל' כי
 חמרי' כל מלוה טחלשה חיי' צה עצד חיי' צה ח"י' צצ'ר
 טחול' צין חיש' וצין חשה חלל' יולדה דצנסי' חיתח וצלנסי'
 ליתח חיעל' לא חתחיי' טפחה חחכי' חנל' טפחה ע"כ חרי'
 חדצ' מוצור וחגלה צמטכתינו וצתלמודל ולפי דרכיו למדנו
 טלפי'

שהענינו דחלל דשיכרה איכא פלוגתא חי שרי למשהו דפסקה ועיב דחמוץ שעצר עליו הפסקה לריבין אנו לפסקו כדברי אמיקל כדקיי"ל בכל וקוס צמילי דרנבן וכ"כ דה"ל טפי לחינו חלל קבא דעלמא חא רח"י דלח צב"י ס' לנטלו ופסקר דאפי' האוסר להשקות הגזינה דפסקה הינו משום חומרא דכל יראה חלל בעצרו ושהא מודה דשרי וכו' דפסקה ולא הלכה לנועשה חלל שהשעורים שהן צמין לריב לבערם נ"ל

ר"א מנכ' טבול יום פלוגתא דריע ורי"א ח"ס דרהותא דע"קא שנתחמלה דשארור של הרימה דקיי"ל כריע דלח פקול חלל וקוס' ונגעי' שיע' דחין דינו כאילו כולו תרומה צמין חלל דהן המומחן והמחבל צייתר וק' כדון שאר חליקורין דפחות וק' וכיון שהתירו דהומן לחח"פ דרובא דעלמא כל שאינו צמין לצדי' אף שיש צו בינת דכא"פ כ"כ דחמוץ דשרי ועיין דפ' אלו עוברין ועוד מומ' תרומות פ"ה מ"ו שאור של תרומה וכו' ודכתיב' אומרים חין המחמוץ מחמוץ חלל לפי השבון שיע' דלח חס"ז ל"י כאילו כולו שאור ואני תמה על מ"ש דצ"י דק"י דמ"ז דכדברי הרמב"ם ששקור להשקות גזינה שהענינו דחלל דשיכרה כ"כ הרמב"ם שהענינו גזינה דצדו שאקור דהנחה שהכל חבור דהנחה שאין מדברי הרמב"ם רח"י לידון הרמב"ם דנשעת העמדת הגזינות עדין ח"י הכל מותר דומה למ"ש ההירא דלע' וצטעם גזינות הגוים למ"ד לפי שמעמידין אותה בעור קיבת נגינה הקשו והלח עור קיבת שמוטה נמי אסירא משום דגי' וה"ל דחינו אקור קודם התערובות חין לו דין מעמד האוסר דכ"כ כ"כ חמוץ כל ימות השנה שהוא היתר אף לאחר שהענימו הגזינות וא"ל חמוץ שמו עליו שהרי דצ"י נותן לו דין טעם דניט דהתירא כתיב דצ"י ח"כ דין הגבלה ופסקר דצ"י קצר דהנך גזינה דהרמב"ם דזעמדו דחלל דפסקה ודוק (שו"ת דרי"מ שאלה ח')

ר"י ק"ך שאלת תרנגולת שיש לה צמלים שהטילה צילתה דרי"מ ח"ס היא של מולאה או לריבין להחזיר לבעל התרנגולת

תשובה היינו פלוגתא דצ"י ורצ"א דיוסף שאל מרדכי וקיי"ל כצ"י דלח ח"י יאוס ועל הרחלה ח"ה נ"טל להחזירה לבעל התרנגולת ולי"ד להיכח דמירע ידע דמעיקר' יא"ש מייאש דחין דרך התרנגולת דכך

ר"י ל"ה צ"ה פסקים ד"ף ח"ה ע"א חוק' ד"ה דטלו דנועיה חלל בעידם דצ"י לא דקלו והא דלומר כ"ו מיי"י

קודם קידוש כ"ו ודבא מיי"י לאחר קידוש עב"ל חזינו ז"ל דצטול ופקול חדא מילתא הוא ופלח צמין דלשתמיט' להו ומכנה שלימה פיע' דפיה וי"ד דחושב על מי חטאת לשת"י כ"ו ח"י ד"ח צמ"ס שאינם מקודשים חלל צמ"ס המוקדשים כ"ו ר"י יוסע חומר כשישתה ואם גרגר כשר ונוכח חתם דלח לא גרגר פקול אף מה ששאר דבלי וכן פסקו כל המפורשים והפוסקי' ז"ל ותינו מעט משקה הזה המהערצ דחס דנגיעת שפתי חלדס צמ"ס ע"כ"ו חמ"ס המוקדשים שצפי פיה דפקולה משום משקה שצפי' ומאי דקשה להו ז"ל מדנקיט' מעל אף חת"ל דדיוקא הוא חינו ענין לשהיה דכל העופות פוסקין מי חטאת דהתם ללפסלונתו מהי' חמ"ס חלל חלל עדין חס ומחמוץ כמ"ס דנועיה פיע' ומכנה ח' מי חטאת שנפקלה וממח"ס חת הטחור להרימה והבא דקא' דטלו חינו שצטלו מכל וכל ומדין מי חטאת וכאילו לא הי' מי חטאת כלל ודוק והשכח ולי"ע ואף שרשי' פ"י משום מללכה חדא מנ"י הוא נקיט' ואין להקשו אמאי נקיט' מללכה שאינה פוקלה חלל עד שיעלו את האפר וקא נקיט' טעם התערובות שפוסל צמ"ס המוקדשים כמו כן דהא דלומר' דחין מללכה פוסלת חלל עד שיעלו את חמ"ס היינו מללכה שעושה חלדס בעוד שהטאת צידו או דרשותו לחפוקי מללכה הנעשים צמ"ס עלמון כנצח השוקל דשר צמ"ס חפ"י צמ"ס המוקדשין נמי' פוסל והא חמו' לאשמועינן רש"י דפירשו' זו סכונת רש"י לומר דהא דחני העושה מללכה צמי חטאת מיי"י חפ"י צמ"ס ודלח' וכו' וידלח' וכו' אפירכא והא חומר רצח מי חטאת ששקל דהן מוקדשים כשרה כאן קודם קידוש כאן לאחר קידוש ח"י דין מוקדש קידוש וצ"י לאחר קידוש מללכה כזו פוקלה ועוד עי"כ הך דרייתא שנותיב ר"ח מיי"י חפ"י לאחר קידוש דהא מפקינן למשום חטאת דעשה עקולים וא"כ דין לרי"י וצ"י לרי"ל דפי' כל טעה דפליגי חי חקח הדעת פקול הגוף או פקול עומאה לא גרעי' מ"ס המוקדש' ומתרת תרומה וקדשים שהקח דעשה פוסל דחס ואדריצה כמה ועלות חמ"ס צמ"ס המוקדשים יותר ומתרומה וקדשים שאין מוכין דחס ואחר"י רצו ומספר ח"י דצרייתא צמ"ס

שאפי' לסייד לא נקיט' דגמ' הך טעמא דדומה כדס דהמה סלח נחמרו הדצרים חלל לענין דלית להו חייס שהס קנ"ס לארדוניהם חלל לענין כל מלות שהאשה חייצ' דהן שפחה חייצת דהן מצלי' שיינו ור"ח' דתוס' פ' הערל דמיד ע"ז ד"ה ושפחה הציאו ופסק' ר"ח דמילה ומשנתנו זאה וכו' ז"ל ומיהו תימא היכא חיתרצי שפחה מקרא דאשה כיון דאילתרך לגיורה ומשוחרת וצמ"י הדצר דרור דאשה רצו' וכולל כל הנשים וגם ת"י סכ' וכו' דשאונה משוחרת חת"י לה לה מאשה כדמשמע דכריחות עיב צמ"י ישלח דהיא' כריחות משמע איכא דחי' לאו דכתיב' אשה לא האי מתי"י לה מלה לה משום דלח קוה צין ח"ס ואשה ואפסק' דדקדקו ההוס' מההיא דכריחות סלח הקשו חלל חמשנת' שפנינו וכן שפחה חלל אצרייתא דתיב לא קש"י ל"י לבעלי התלמוד למה נקיט' שפחה שאינה משוחרת משום דפשיטא ל"י לבעלי התלמוד דהיא' דשפחה שאינה משוחרת לאו דדוקא נקיט' לה דתיב דלח מאשה נפקא חלל מלה לה ילפינן לה ואם זו כוונתם הוסיפו פלח דלענין מה מיי"י דהתלמוד הוסיף דתיב חמשנת' כיון דחינה ענין לה דמשנת' צחינה משוחרת והיא' דמשוחרת ועוד הליך ישלח דענת שבעדיין לא נשתחררה היתה מחיינת ומכ' לה לה וכשנשתחררה מוגע גרעה ותיפטר עד שהולרכנו למלת אשה ור"ח דאשה לא הולרך חלל לגיורת ולא למשוחרת הוקפה הנה וכו' היכן מלינו שפחה משוחרת חמורה מגיורת ול"ע וצנסי' זכ"ס פ"ז שנינו הכל נטמאין צינה אף הגרים אף העצדים צין משוחרים וצין שאינם משוחרים וכו' הרע"ז דצר חל צמ"י אין לי חלל צמ"י מנין לרצות גרים יעצדים ח"ל ח"ס לרצות את הגרים ואת העצדים והיא' צרייתא דתיב והרי זה מנואר כדצרינו חלל חין להציא רח"י מהא דלומר' פיק' דגדה ד"ו ע"ז נעשה דשפחתו של ר"ג שהיהה אופה בכרות של תרומה וצין כאורא מדיחה ידה צנ"ס וצדקה וצאחרונה דקה ומללה טמאה וצאה ושאלה את ר"ג כ"ו חומר לה ח"כ ח"י טמאה וכו"ן טחורות דלפסק' דלמות ולומר דמה' דמה טחור חלל שחבטיה גזרו סיה' דמה טמא ולא ר"י לגזר עלי' בעל תכריית' שהתיינה כו"ס לכל דמה' כמו שלא גזרו על ציטול' כצ"יולי גוים ולא על מנגען צין כ"הג הנכרי' שהי' הו חייבים צמ"י כנפס' ישראלית והן הן הטבחות והרקחו' והאופות לנו ודינו ח"ס גזרו עליהם שיהא דמן טמא כדס ישראלית חלל תרומה הנזכרים צריים הן וכן כ"י הרמב"ם דצ"י פ"ד והח"י ד"צ ח' אצח על הגדה וכו' צין שפחה וצין משוחרת הכל דברת עב"ל ומללתי צירוסלמי פ"ג דצרכות נעשה צ"י שצח להזקק עם שפחתו של רצ"י ח"ל חס חין גצירתי עובל חינה עובלת ח"ל ולחו דכחמה את חומר' ל"י ולא שומע דצח על הצמחה שהוא נקקל שחא' כל שוכב עם צמחה מות יומת עיב ולי"ל דצרי הנחי חומר אותו ריקה והשפחה הטיבה לפי דרכו חלל הדצר צדור שדס שפחה כנעניות כדס ישראלית והצח עלי' דנדתה כצח על הגדה ישראלית ושלוס כנפסו (שו"ת דרי"מ שאלה ז')

ר"י ל"ב חין להקשות למ"ד קשר של קיינא חיקרי כל שאינו מהי"ע זו צ"ס מה פירך דגמ' חיתדות של חלל' והא חלל של קיינא כיון שפעמים רצ"ס ח"י שוהים חודש או ימים וא"כ הול"ל דמקרי קשר של קיינא דח"ל דלח דלזימנין חינו עה"ד להתירו זו צ"ס פירך שפיר חי מההם ילפת לה יליף כולו מהתם דאפי' עה"ד להתירו זו צ"ס נמי ליחייב ועוד שצ"ס פקודים היתדות ח"ס יודעים מתי יהירס שהרי ע"פ ד' יטעו ופסקר טלוה ליטע זו צ"ס ויחירו הקשרים זו צ"ס אף דסתו כמה לא מיקרי' של קיינא כיון שאין הדצר חלוי דרעמס ואין חתס יודע ער מהיחא הקשר קיים ופסקר שתיכף יטערו להתירו לא מיקרי' של קיינא אף לחיטתה וק"ל ד"ה חפטא חע"ו (שו"ת דרי"מ שאלה ז')

ר"י ל"ג שאלת חציה כרוז כרוז שפניחו זה צעה כצ"ס טעורים להחמילה ושכחו' ועצר עליה הפסקה מה דינו של כרוז שאפי' דדין כרוז זה כשכר חמדי וחמוץ האדומי השנוי דנועיה ח"ה ח"פולגו צ"ה רש"י ור"ח' ולדעתם חפ"י לכהחילה מותר להשקות בינה שפסקר עצר עליו הפסקה חין ספק דיש לנו לפסקו להשקות דהא קיי"ל כר"ש דלית צ"י חלל משום קנחא וקיל משרר חיקורי דרנבן דאפי' שסיס לא צמ"י כמ"ד דמקום אחר דצטל דרוב גרידא צמין אף שהוא צמ"ס ואפי' בינת דכא"פ שרי ה"ה דחמוץ וק"ו נמי איכא ודלח כהפיקקים שגזו דזה דהכח טעמא ומשחא אקור ולוקין עליו דהיינו בינת דכא"פ דחמוץ ליכא חיקורי דח"י כלל וצצ"ס

המקודשים נמי ניירי והך מללכה זמללכה דפיכלה זמקודסי
 נמי ניירי כגון זגושן או ספי מללכה הסיח דעתו זלושן
 שנפלו וזוה אין להתיק ראי מדברי רפי הללו ודוק סוז
 ראיתי זמולין דים עיז זחיל אס יכולה סכתזו כחמור וקסי
 נדידה אדידה וזיל דלדרי רפי קאמרי זפקחים דכיון דלליצי
 דכספי עיכ זיל דזמעי ללו דוקא מאל פליגי להו אליצי דרסי
 וממילא אהה למד דאין חילוק זין אדס וזחמה לענין סתי
 דמחיתין דמייתי זמולין זסתי חולדה מיירי ודוק (סס שאלה ט)
סי ל ריה דף א' עיז דיה לבקרות כ' מהרשא וזיל זחיד
 ונראה כ' דעזיד חניכ דעטי כ' קיק לפירו זיל
 כפי רפי סהדייניס יעשו זיוס א' דחינו סהמלך עמד זיל
 זחמו כ' עייס קיק דעיכ לריכיס הזדים סייעידו זל סעה
 הלוחה כמו כן סהוא זסנת כך למלך דלליה מלי מחני הקמת
 אכתי ניחוס סייעידו זל סעה הכתיבה סהוא זסנת ג' זבל
 סהלוואה יאמרו אין אנו יודעים אס הי זסנת ג' או ז' אעב
 לריכיס סס להעיד סהכתיבה וסלוואה הי גס סניס זסנת ג'
 וכמיס רפי זפי וכיון סהעדים מעידיס זפי סהלוואה הי
 זסנה ראסונה זיוס הקמתו סל מלך אס יעשו דייניס העדים
 יודעים סעיהס סהרי סס יודעים סזו זיוס עמד וזכרו לסס
 הדז' זאמי וזיל דקיל למחשיס סיזכרו סהית' זסנה ראסונה
 וסיכחו סתי זיוס הקמתו איז דללו דוקא זיוס הקמתו ממש
 זסנה ראסונה אלא זיוס הקמתו זסנה סליסית או דזיעיה
 למלכו דלא וסיימי מלתא אמנס הי סכ' וייל דקיל דלס
 ניחוס סייעו דייני כ' תקסי ל' כ' פרסי זכתיג זלס
 סתי זכסי זחיד אצל דייניס יעשו זיוס א' כ' סמוה זעיכ
 לריכיס עדי סטר להיות לפנינו ולומר לא ראו סהלוואה
 זסנת הכתיבה וכמיס רפי זפי דלליה סייעט דלא פקלין
 סערא דכפיק קדמנא ולי מוסס סהודו הלוח והמלוה כמיס
 סהוק' לפי רפי אף סס לא אמרו אלא זסהעדים מעידיס
 שלא ראו סהלוואה אצל כסאין עידי כתיבה לפנינו מסיס
 לפקול סער סאין זו סוס ריעותא ועוד דמלי זו רליה אחר
 קזיעות יוס קצוע סכיון סהגיב סיוס מיד מתחילין למנו' סנה
 סני ולא אהי למעי כו סכ' סהוק' אף ססס סוקיפו סהכופר
 כ' כל סנה חינו אלא לרווחא דמילתא להיכא דלא הוי יוס
 קצוע למנין סנוהיו דהס עזידו דעי זיוס א' ודוק (סס שאלה ט)
סי ל רמז'ס הלי עזודה הקודס יוסיכ פיל דיז סקערת
 סקעורת וסטרס כרות סבל עזוי זכיי כ' זכיינ נראה
 דמסנע ל' סכ' וזחנן כ' ז' סיויס סוה מקטיר כ' וסייני
 כרי סיהל מלווד ולי מנה דמסנה סלימה סיה פי ז' לו
 סזילו לו זגרי זחז ילזג וקידס ידיו ורגליו וככנס להקטיר
 קעורת סל זיה ולסייז אה סכרות (סס שאלה ט)
סי ל פרק ג' דיז זלשון סמוזנא וכ' זכיינ ומסנע דחלי
 כרזיז כ' אצל יס להמוה כ' ונראה סלי כ' כ'
 ונה יעסה הרז למס סכ' סמוזנ' זח' זיה זחזירה פיח
 דעיו מכותל לפוני סל עזרה עד כותל סמוזנא סהוא רוחז
 סקיס ומחנה סרי סתי סעז אמות מן סמוזנא זלשון וסס איל
 להגלי דקח ססוז להו זפירטי וכזר כ' סהוק' פי קוק ניס עיל
 דיה סיהל לפין פנוי מכולס זיל לדקדק זמחיתין דמוות
 סלא סיקס דרזיז ודברי סמוזנ'ס סס לריכיס יסוז למס סכסיר
 לסחיטה קיק אוחו סעז אמות לפוניט סזין סחולס ולמוזנא
 דזסנעתי ומסנע סעמל דמוזנא זדרוס הוה דלא מקרי לפון
 כנגדו למזרח סעזרה ה' אי הוי מן סמוזנא זלשון זין למערבו
 זין למזרחו כ'ס לפון סעזרה לפון מקרי ודוק (סס שאלה ט)
סי ל סס ד' ד' וקושר לזון סל זמוריית ומסקל ז' קלעיס
 זרלס סעיר סנוסהלח ומעמידו כ' ולכסחי כנגד
 זיה סחיטתו ליע כיון דמסקינן סגמרא דלוקסירה קלי הי'ל
 לאפרוסי ורליתי סקדמוני סכיינ (סוית דרינע סאלה ט)
סי מ סס דיה ולמה מנה ככה סמל יסכח וימנה סיונה
 לי ספסק כרזי אלעזר זמקיס ר' יוחנן רזי' וברי'
 סמונין מעכז והייל לפסקו לחומרא (סס שאלה ט)
סי נ סס סעז הזיות זל סמוזנ' של מוזנא זח סיונה לי
 דהא לא כחכני' ולא כרי' וסי ומחיתין נמי לא פליגי
 וזגמרא יליף לה מקרא וסחרי וקדשו מוקוס סקדשו סס עהרו
 ורליתי לקמן פיד דיז סכ' וזיל וזנה ז' פעמיס זלד סדרוס
 פסק כריי דנימוקו עמו וסנה דברי קותרין זח' ונראה סלי'ל
 זל מילועו סל מוזנא ורי' גגו לחפוקי מלי דקיל זגמי אפלגי'
 וסרי זח ככון (סס שאלה ט)
סי מ סאלת לפרס דלמרינן זחלק זעזדל דיזי זכוז

פתקי' לדור לעילאי ודן לי לרומחי' אחר כיסול עליו וניקול
 עיכ למיל כולי סחי ידקרתו זחרכו וימנה
תשובה דלי' זמד' וגס דבר ידוע ומפורסם הוה סהמכספי'
 אין להס כח להכחיס פמליח סל מעלה אלא כחסר
 זל סארץ יעמודו וזחריניס מעל סארץ סס כחס וכלפי סחמרו
 למעלה דלוחצי' סוסי ז' סדיא וסחעניד לי כיכא ומכי לי
 ארעא מוהתי' סזור הי' סמכספ' הי' ואין חרז וסנוה
 סולטין זו זעמדו זל סארץ להכי פתקי' לדור לעילאי ומיילך
 עוד זרסי' סס דיה דאין חזוס מתיד זלעמו אין דעתי מכוונה
 זליו לומר סכ דסחמל ניולו וסליכו ססס זרחוק וסלכו
 ל' זדתר כל סקלי' וסרי' דלזיסי עס דור מה זנית סכא
 כ' איל אפי' לזיחך כ' איל איה סיינ זחדן כ' אמר זזיסי
 סס וסחתי' הויל לחסתי' זרישא וישא ויהן עמו ועוד כיון
 דהיל' לדור דעת וזמן ליסל וליהן עס זזיסי
 ולא עוד אלא אף להפעל כמסמעות לזון ויעזור לא סעזרו
 זחפילה מסנע סגס דוד סהפעל אלא זזיסי סייע סיינ זחדי'
 דרלס קוסי סגמרא ולימל דוד סס וסחית לפפסיה דחל לי'ל
 אין דעתו מכוונה זליו ועוד מה לו לזזיסי להזכיר סס זח
 פעמיס למזרחאסנה הי'ל להזכיר ססס להסליכו לזרץ מרחוק
 וה' דלוקמינן זין סמיס רלוכו סלא יפול דרך נפילה זל
 סחנות סחחיו לכן פי' זיל זזחמה לא סזכיר זזיסי ססס
 אלא פעס א' וסיכף סוסלך ססס זרחוק וסלכו זזיסי ודוד
 וסזרו להס אלא סעצל סחלמוד סידר מוסל ומנהן סחסי זין
 דוד לזזיסי סיכף להזכר' ססס וסדד מפרס לזכר דלוקמינן
 זין סמי' לזרעא ססליכו למרחוק מנה ססס סהזכיר ולסחר
 סהסליכו ססס מרחוק וסי' סולכיס הלוך ודזר כסלו וסנו
 דז' וסהפעלו ואין סינה אס הלי' מימר' דמלי זזיסי וסחתי'
 מלסחרת והיתה רלוי להיות מוקדמו' כי כן סרזנא זסיס זיל
 (סוית דרינע סאלה ט)
סי מ רזיס נחקשו זמיס סרליס פיק דריה אכי קודס
 סייעטא זעז' וסעפי' סכזר ססז לזעזרה סזיה מלטרפי'
 כ' אפי' מהכנה עמו זמדחיר קודס סייעטא וכסייעטא מלרף
 סמסעז עס סמעס דמסנע דלף זעז' חינו נעכס זל סמסעז
 קודס סמעס וזקידוסין מוכח דזעז' נעכס זל סהרור אף
 סלא עסה מעסה כלל זעזדל דרי' עעלה להזיח גזולות ולדידי'
 ליך דלף סנעכס זל סרור' עז' קודס מעסה וימי זחנעיס
 מהנהג עמו דרע דה' לזכר סחמל זסזר זעזרות וזלי עודנו
 ישא וספי' סמרינן סכא סהקזיס ומסנהג עמו זמדחיר וסל
 דליטרירי' סרלי' לסייוניס וכסחמל מלרף סמסעז עס סמעס
 מסיס דקיל דזמעסה עז' אין סס רחמיס כלל וכיון דלמרינן
 דזעז' סמסעז מלטרפיס למעסה לא יסכן לומר סמסנהג
 זמדחיר זל סמסעז סהרי אף הי' מלטרפוט למעסה לז'ח
 דהסס לזכר סעסה מעסה זיל (סס שאלה ט)
סי מ סיו ס' סייז זסיך סיק ד' זיל וספילו לא קלז
 לו זמן כ' ולעניד חינו ככון כ' וס' סהוק' ולא סמרי'
 סדמיס כ' וסרי סעזרת מוסנה כ' מינ איל לחלק דהא גזי
 כ' למד כ' קייל כ' דאין סדמיס רליה עכיל סוץ מכזודו
 לא דק דאין כ' ענין לו דחסס זסוכר לחזירו זיה לסנה
 סוה סומר זפי' אכי מסיכר לך זיה זח לסנה זחמסיס זח
 ועמוד זח' זחדר אעפי' סלערך סכיריה זחתיס יס כאל דמיס
 סל סנה סלינה אין סדמיס רליה סאין לו אלא עזר ריה וכן
 זמוכר למד זקר זחזרע' זחי' אף סאין ערך סלמד אלא זח
 אין סדמיס רליה כיון ססמרי זפי' אכי מוכר לך למד זח' וסזי'
 מוסר סדמיס מוסנה או פקדון אצל זכידון סזי' וססמעי'
 זסוכר ססס רליו ססוכר ממנו מודס זכידר זחז וסקדיס לו
 י' דיכרין חיה מוקיס יס לו כאל לומר סדמיס מוסנה או פקדון
 וסרי זפי' אחר לו סחינו סותן לו אלא דיכר לכל חודס וסייני סוכר
 ססס כמזוזר זסור ופוסקיס וסדזריס זכודיס זיל (סס שאלה ט)
סי מ כרלס זעזי' סהמחלוקת סזין סחחרו זיל זמנת זיויס
 סני אס מוסר לכל סחפן למלל ידו זחסיית קזר
 וזכסוי סעפר או לא יסעסקו זו אלא אוחס סמימוחדיס לכך
 כל ססנה כולה כחכאי זמסמכתינו פי' ר' יסמעל ר' סגן
 סחכניס סומר זסנת הי' נקלר זיחיד זמגל א' וזקופס א'
 וסכיל א' יסנת וס' חול זסלס קופת זסלס ומגלות וקייל
 סחכמיס ורלוח אכי זדזריס קיו' אס זסנת סמוה א' יסוקר סקילה
 לא ססו להרזות זחכסיס וקיפת ומגלות כיון סחיתנה לדמות
 אלא קזירות סמומר מוסס חיצו ופיסיס סמלוה י'ס סני
 לזגי

המקודשים נמי ניירי והך מללכה זמללכה דפיכלה זמקודסי
 נמי ניירי כגון זגושן או ספי מללכה הסיח דעתו זלושן
 שנפלו וזוה אין להתיק ראי מדברי רפי הללו ודוק סוז
 ראיתי זמולין דים עיז זחיל אס יכולה סכתזו כחמור וקסי
 נדידה אדידה וזיל דלדרי רפי קאמרי זפקחים דכיון דלליצי
 דכספי עיכ זיל דזמעי ללו דוקא מאל פליגי להו אליצי דרסי
 וממילא אהה למד דאין חילוק זין אדס וזחמה לענין סתי
 דמחיתין דמייתי זמולין זסתי חולדה מיירי ודוק (סס שאלה ט)
סי ל ריה דף א' עיז דיה לבקרות כ' מהרשא וזיל זחיד
 ונראה כ' דעזיד חניכ דעטי כ' קיק לפירו זיל
 כפי רפי סהדייניס יעשו זיוס א' דחינו סהמלך עמד זיל
 זחמו כ' עייס קיק דעיכ לריכיס הזדים סייעידו זל סעה
 הלוחה כמו כן סהוא זסנת כך למלך דלליה מלי מחני הקמת
 אכתי ניחוס סייעידו זל סעה הכתיבה סהוא זסנת ג' זבל
 סהלוואה יאמרו אין אנו יודעים אס הי זסנת ג' או ז' אעב
 לריכיס סס להעיד סהכתיבה וסלוואה הי גס סניס זסנת ג'
 וכמיס רפי זפי וכיון סהעדים מעידיס זפי סהלוואה הי
 זסנה ראסונה זיוס הקמתו סל מלך אס יעשו דייניס העדים
 יודעים סעיהס סהרי סס יודעים סזו זיוס עמד וזכרו לסס
 הדז' זאמי וזיל דקיל למחשיס סיזכרו סהית' זסנה ראסונה
 וסיכחו סתי זיוס הקמתו איז דללו דוקא זיוס הקמתו ממש
 זסנה ראסונה אלא זיוס הקמתו זסנה סליסית או דזיעיה
 למלכו דלא וסיימי מלתא אמנס הי סכ' וייל דקיל דלס
 ניחוס סייעו דייני כ' תקסי ל' כ' פרסי זכתיג זלס
 סתי זכסי זחיד אצל דייניס יעשו זיוס א' כ' סמוה זעיכ
 לריכיס עדי סטר להיות לפנינו ולומר לא ראו סהלוואה
 זסנת הכתיבה וכמיס רפי רפי זפי דלליה סייעטא דלא פקלין
 סערא דכפיק קדמנא ולי מוסס סהודו הלוח והמלוה כמיס
 סהוק' לפי רפי אף סס לא אמרו אלא זסהעדים מעידיס
 שלא ראו סהלוואה אצל כסאין עידי כתיבה לפנינו מסיס
 לפקול סער סאין זו סוס ריעותא ועוד דמלי זו רליה אחר
 קזיעות יוס קצוע סכיון סהגיב סיוס מיד מתחילין למנו' סנה
 סני ולא אהי למעי כו סכ' סהוק' אף ססס סוקיפו סהכופר
 כ' כל סנה חינו אלא לרווחא דמילתא להיכא דלא הוי יוס
 קצוע למנין סנוהיו דהס עזידו דעי זיוס א' ודוק (סס שאלה ט)
סי ל רמז'ס הלי עזודה הקודס יוסיכ פיל דיז סקערת
 סקעורת וסטרס כרות סבל עזוי זכיי כ' זכיינ נראה
 דמסנע ל' סכ' וזחנן כ' ז' סיויס סוה מקטיר כ' וסייני
 כרי סיהל מלווד ולי מנה דמסנה סלימה סיה פי ז' לו
 סזילו לו זגרי זחז ילזג וקידס ידיו ורגליו וככנס להקטיר
 קעורת סל זיה ולסייז אה סכרות (סס שאלה ט)
סי ל פרק ג' דיז זלשון סמוזנא וכ' זכיינ ומסנע דחלי
 כרזיז כ' אצל יס להמוה כ' ונראה סלי כ' כ'
 ונה יעסה הרז למס סכ' סמוזנ' זח' זיה זחזירה פיח
 דעיו מכותל לפוני סל עזרה עד כותל סמוזנא סהוא רוחז
 סקיס ומחנה סרי סתי סעז אמות מן סמוזנא זלשון וסס איל
 להגלי דקח ססוז להו זפירטי וכזר כ' סהוק' פי קוק ניס עיל
 דיה סיהל לפין פנוי מכולס זיל לדקדק זמחיתין דמוות
 סלא סיקס דרזיז ודברי סמוזנ'ס סס לריכיס יסוז למס סכסיר
 לסחיטה קיק אוחו סעז אמות לפוניט סזין סחולס ולמוזנא
 דזסנעתי ומסנע סעמל דמוזנא זדרוס הוה דלא מקרי לפון
 כנגדו למזרח סעזרה ה' אי הוי מן סמוזנא זלשון זין למערבו
 זין למזרחו כ'ס לפון סעזרה לפון מקרי ודוק (סס שאלה ט)
סי ל סס ד' ד' וקושר לזון סל זמוריית ומסקל ז' קלעיס
 זרלס סעיר סנוסהלח ומעמידו כ' ולכסחי כנגד
 זיה סחיטתו ליע כיון דמסקינן סגמרא דלוקסירה קלי הי'ל
 לאפרוסי ורליתי סקדמוני סכיינ (סוית דרינע סאלה ט)
סי מ סס דיה ולמה מנה ככה סמל יסכח וימנה סיונה
 לי ספסק כרזי אלעזר זמקיס ר' יוחנן רזי' וברי'
 סמונין מעכז והייל לפסקו לחומרא (סס שאלה ט)
סי נ סס סעז הזיות זל סמוזנ' של מוזנא זח סיונה לי
 דהא לא כחכני' ולא כרי' וסי ומחיתין נמי לא פליגי
 וזגמרא יליף לה מקרא וסחרי וקדשו מוקוס סקדשו סס עהרו
 ורליתי לקמן פיד דיז סכ' וזיל וזנה ז' פעמיס זלד סדרוס
 פסק כריי דנימוקו עמו וסנה דברי קותרין זח' ונראה סלי'ל
 זל מילועו סל מוזנא ורי' גגו לחפוקי מלי דקיל זגמי אפלגי'
 וסרי זח ככון (סס שאלה ט)
סי מ סאלת לפרס דלמרינן זחלק זעזדל דיזי זכוז

לגזי מה דכחול קוניהו רצנן מלכיו שהרשות ציד כ"א ו'א' להחמקם בקצורתו כדי להצרות כבודו בלחמרי' קלתי פיק דקוניה אי לא ח'עסקי צ"י ישראל צ"י מי לא הוי מ'עסקי צ"י לחמו לו כבודו צמרוצין יוהר וצמועטין וכן עשיתי ונעשה צ"א מתקוצי הקהלה סתקצר ציוס צ"י סל"ר"ה וכסיתי עליו עטר הקצירה ואם לא הייתי ומחזרת הקצרינים דלא גרע מלמיגו ל"י חקא והנלע"ד בתצתי (סס סאלה ")

ס"י מן ס"יך למה סכ' נקפרי קי' ז"ג ור'חיתי צק' פירדס סחיצר והררס קרדצורח עטר היכלות פ"י אחר סהציח הנואמר דרצח צרח גצרח כ"ו ושלפל צהס כתצ וז"ל תנה הצריחה התיח כהוא צלורת האדם כ"ו ולא סיהא צו נשמה ולא נפש ולא רוח אלל חיות צעלמח עכ"ל וכסתיעי קצרתיה קיופ טיש צו מונס סכ"ון סל"ין צו אפי' נפש אדם אין לו עסק וענין עם דצריס הסעוניה עטרה או שלטה נעפיה מ'ישראל וגריעי קוצח ומנפשות נסי ישראל קל"ין ומלטרפות לקוס דצר והנזכרים ועיד נראה צרור ספ"יכ אי אמה יכול לכללו צכלל עטרה צ"י גדולים המייצגים צמלות וכל דצר סצקדושה הסעון עטרה אי אמה יכול לנרץ אלל אחר טיש צו כל אמרי הלל צלופן סהדצר צרור סל"ינו מלטרף ושלפלו למיך התיק סצער"יקה מלטרף היינו משוס דלתי לכלל חיוצ לחסויה האי דלא חתי לכלל חיוצ כ"ל (סס סאלה ")

ס"י מן כתצ הרמזים הלכות קוונחת מה פ"ח דיח קצר הנמלח כ"ו כתצ הרלצ"ד צו התקופות אינו משוה עם המנחה כ"ו עד טעת כיצוד כ"ו והכינו כתצ לתרץ זה וז"ל ולפטר לוור דנפילות סרץ לית ל"י קלח כנוו קצורת מה עכ"ל ואין זה נעשה חרוכה לה"ו הרלצ"ד העליונה הא דלא נודע לנו כלל טבה קצירתה נד טבה הניחתי וקולו לא ישמע וז"ל כהה"ל דלחמירין צכבורות כ"י חזלין צתר רוצח צרוצח דלא תליח צנעטה חצל רוצח דהל"י צנעטה לא חזלין צתרי' וכיון דרוצח דחזלין צתרי' לכל מיני חללים טוצח לא חזלין צתרי' צתל"י צנעטה כ"ס סעק קוונחת צרה"י הקלה שלל ניחס לה אלל צדלח תל"י צנעטה כגון מיתה סרל"ס חצל קצורת הנחת דתל"י צנעטה אין חוסטין לה אלל צעלח נודעה לנו טעה ידועה שלל ה"י סס קצר חצל צנודע לנו טעה ידועה אין חוסטין וכעין אותה סכתצ התקופות אמתי לא חזלין צתר חוקת פרה אדמה כ"ל (סס סאלה ")

ס"י מן סאלה צענין הרואה ומחמת תשמיש הרצע עירצו צ"י ס צדצרי האחרונים ז"ל ולריך לצרר הדצריס סרטי דין זה מיוקדים על אדני הגמרח צפ' התינוקת תיר הרואה ומחמת תשמיש אס י"ס לה וקת תולה צוקתה וי"ס פ"י צדצר זה כנוו סהציח סחרצ ז"ל צצ"י זה י"לח רלסונה פרסי' ז"ל דוקת קאי על סקילקול סחינה רואה כל טעה אלל לפרקים תולה צוקתה ומשמשות צלח צדיקה צין וקת לוקה צרור הו"ל דלא ידוע זה סהר אלל כטשונטה ורלחתה ולח"כ טענה ולא רלחתה ומזרה וטענה ורלחתה וכן על זה הדרך טעמים רבות אף סרלחתה ג' טעמים ומחמת תשמיש ולא חוזקה צו לחיות רואה לעולם ומחמת תשמיש עד סתיאקר לשמש לעולם עד סתתגרס ותנשא לחחר או סתצדוק צטפופרת אלל מותרת לשמש עם צענה הרלסון צלח צדיקות טפופרת כל סהוא שלל צתוך הזמן סהרגילה לרלות צו ומחמת תשמיש דרך ומל אס טענה צריח ורלחתה וטענה ולח"כ טענה כל החודס ולא רלחתה ומזרה וטענה צריח ורלחתה ומזרה וטענה ולא רלחתה וכן ע"ז הדרך צריח הטל"י רלחתה ומחמת תשמיש מותרת לטעול ולשמש כל החודס הטל"י עד טיגיפ ר"ח הרציעי וזו הפרוס מלשמש צריח לצד כדיון סחר וקתות ספי' מיקרי' סכיון סעצר היום ומותרת צלח צדיקה כיון שלל קרל לה אמיקרי' ודוקה לשמש אקורה חצל סחר מיני קריצ' קריח לכ"ע דחל לא צל חוקס אלל פ"י תשמיש וכיון דליכח תשמיש אמתי יאקר ספי' מוקת ספי' מוקרה כגון טעסקת ואס תרלה לדמותו ולעולם כ"ס דסריח ולפי פשוטן של דצרי' וקת זה איח לעוקרו לעולם סהרי לא הוקצע אלל פ"י תשמיש עם ר"ח וכיון סחוקרה לשמש צריח ומיחל איח לעוקרו סהרי אף אס יעצרו כונה ר"ח צלח רליות אין זה עקירה חוסת כענין סלמרו צוקת הנוקרה כגון וטסקת סלחי לוור הא דלא רלחתה משוס דלא טענה וכן כתצו הטוקקים ז"ל צפ"י צוקת הנוקרה זה דצר סהסכל ומקצלו ומחזיקו אלל סדצרי מהררס מרוטנצורג המודפסיס צקרב טקוצת האקצ"ח קותררס זה ועוד יתצחר לפנינו צעתי' וכן אס לא קצעה לה וקת לעי' חודס הקציעי' אלל להפלגה

כגון ונכ' לכ' ורלחתה ג"פ ומחמת תשמיש ונכ' לכ' וצנתיס טענה ולא רלחתה כסיגיפ יוס כ' הרציעי הפרוס ולא תשמש וכיון סעצר יוכ' כ' ולא רלחתה מותרת למשק יוס כ"א צלי צדיקה כנו"ס צוקת הנוקרה סהרי לא חוזקה רואה אלל ומחמת תשמיש וזה קלה והרלסוניה סקצעה לימי החודס שלעולם אקורה לשמש צלוחו יוס סהרי הוקצע צו היקת וליח להעקר חצל צו סקצעה להפלג' כיון סעצר פ"ח יוס כ' לרלות ומחמת תשמיש ולא טענה ולא רלחתה לכסיצול יוס כ' לרלות יוס סה' רלחי לחיות רואה צו דחינו יוס מ' ליוס סרלחתה צו ומחמת תשמיש מותרת לשמש אף צלוחו יוס מונס סהרי לא חוזקה צו לחיות רואה ומחמת תשמיש אלל ונכ' לכ' ולא מיקרי' וקתה אלל ונכ' לכ' חצל יוס חנו' לא מיקרי' וקתה ולא טענה יוס מ' ורלחתה ומחמת תשמיש חרי"ק לה צ' וקתות האי' סה"ח ונכ' סעדיין לא נעקר סהרי וקת קצוע אינו נעקר אלל עד ג' פעמים והצ' למ' ולכסיצול יוס כ' לרלות וזת של חנו' חחוס לוקת הרלסון ואף סיעצור יוס כ' ולא תרחה תפרוש ליוס חנו' לרלחי לח"ס לוקת חסני וכיון סיעצור יוס חנו' ולא תשמש ולא הרלה טרצ אינה חוטטה כלל וגס זה צרור צדצרי רטי' ז"ל דלחו דוקה וקת קציע לימי החודס אלל אף להפלגה מותרת לשמש צנתיס' גדולה מו"א חנו' חנו' דלח סל"ין לה וקת קצוע להפלגה טוות אלל חן חסיר חן יחיר כגון טשינטה ורלחתה וטענה וטענה ולא רלחה ומזרה וטענה ציוס ל' ורלחתה וטענה וטענה ולא רלחה ואף ציוס ל' טענה ולא רלחתה וציוס ל"צ טענה ורלחתה וטענה וטענה ולא רלחתה וציוס ל"ח טענה ורלחתה או ציוס כ"ס טענה ורלחתה אף סל"ין כחן הפלגה ידוע וקציע כיון ש לעולם אינה רואה טפחת ונכ"ס או ל' יוס אף טלפעמיס מרחקת יחיר ח"ל כוקת קציע לענין זה מותרת לשמש כל כ"ס או ל' ואינו חוטטת אלל ליוס כ"ס או ל' ולא תשמש וכל תרחה ומזרת להגירה הרלסון דחינו לשמש צלי צדיקה ונרל"ין הדצריס דלכ"ע כיון סעצר הזמן אינה לריכח צדיקה כלל כיון טוקתה תלוי בהשמיש אין לה ענין לצדיקה כ"י אין צדיקה מוליחה ומטטת הוקת סדרכו לצח ומחמת תשמיש חצל אס אין לה וקת קציע כלל כגון סרלחתה וטענה וטענה ולא רלחתה ומזרה וטענה ורלחתה וטענה וטענה ורלחתה סחי אמה יכול לוור טיש לה וקת קציע צפוח' טציוניס סהרי אין ציניהס אלל ימי ספירה וליח לה לשמש לריך לצרר אס נלומר כיון דלא קצעה וקת אקורה היח לעולם אף טצין רלחה רלסונה לטת"ס של אחררס ה"י ציחה או ציחיה היחר חרי לא קצעה וקתה והצריית' לא חמרה אלל אס י"ס לה וקת תולה צוקתה וסרי אין לה וקתה או נלומר כיון דתיחה צנתיס ציחיות היתר חרי ח"גלחי מילתח דל"ן צו מוחזקת צקילקול וא"כ דצר זה מותרת רטי' ז"ל לא למדנו אף כ"י ה"י לפטר לה למחוקר דצדרי סכ"י סחינה רואה כל טעה סחינות דצריס חלו מורה אף דל"ן לה וקת קציר אלל סחינה רואה בעל טעה דחינו סחי' מתשמיש היחר צנתיס סג"י לחתיר תשמיש ומ"ס ז"ל אלל לפרקים אין צו חכרה ידיע לפרקים ידיעים וקציעים אלל רלנוו סל"ין חג' רליות רלופיס אלל פעס רואה ופעס אינה רואה ואף דלסון וקת נלומר על וקת קצוע סח"ל לחו צקציע מי"י אלל מפני סלחו דומין נעטה ונעטה אלל טענה ורלחתה הרלצ"ח ז"ל למדנו סכ"י חצ"י צענוו ק"ס קפ"ז וז"ל וכ"י עוד הרלצ"ח דחגי ג' פעמיס סרלחתה צהס מ"ת דוקה סרלחתה ג' פעמיס רלופיס כסור חנוועד וכחוקת קרקעות חצל כל ספצס כך ופעס כך אין זה חזקה כלל וקת היח דל"י לה ע"כ וכ"י חצ"י סכן נרלחה מדצרי חרמזים ז"ל סוף ה"ל חיסות וכן סככים חצ"י לחלבה רס"י קפ"ז וי"ס לדקדק כיון דלסור חנוועד מדונה לה כ"י היכח דהתס רלח סור ונכ"ס וסור ולא נכ"ס דהוי מועד לכירוגיס ח"י חינוח דהיכח לטיוענה ורלחתה וטענה ולא רלחתה ומזר' ג' פעמיס תיאקר לשמש פעס רציעית וכ"י ח"י וטעמונות הטוקקים ח"ינה ככה אף סהרלצ"ח רוח אחרת לחו צפ"י אס י"ס לה וקת חסנוי צצרייה"ל חנוו מדצריו טענה לרס"י

